

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
X kadencja

Druk nr 169

Warszawa, 15 stycznia 2024 r.

Panie i Panowie Posłowie
na Sejm
Rzeczypospolitej Polskiej

Uprzejmie przekazuję przedstawioną przez Przewodniczącego Krajowej Rady
Sądownictwa w dniu 22 maja 2023 r.

- Informację z działalności Krajowej Rady Sądownictwa w 2022 r.

Marszałek Sejmu

(-) Szymon Hołownia

Druk nr 3347

Warszawa, 19 maja 2023 r.

SEJM

KRAJOWA RADA SĄDOWNICTWA

**INFORMACJA
O DZIAŁALNOŚCI
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA
w 2022 roku**

Spis treści

1. Ustrój, zadania i kompetencje Krajowej Rady Sądownictwa	5
1.1. Zarys historyczny Krajowej Rady Sądownictwa	7
1.2. Zmiany normatywne dotyczące Krajowej Rady Sądownictwa wprowadzone w 2022 r.....	12
1.3. Kompetencje Krajowej Rady Sądownictwa	12
2. Skład i struktura wewnętrzna Krajowej Rady Sądownictwa	15
2.1. Wprowadzenie	17
2.2. Członkowie Rady w 2022 r. (w porządku alfabetycznym)	18
2.3. Prezydium Krajowej Rady Sądownictwa w 2022 r.....	21
2.4. Komisje stałe	22
2.5. Komisje problemowe.....	24
2.6. Rzecznik prasowy.....	26
2.7. Udział członków Rady w pracach organów zewnętrznych	26
3. Działalność Rady w trakcie stanu epidemii w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2	28
4. Podstawowe informacje statystyczne o działalności Rady w 2022 r.....	32
5. Rozpatrywanie i ocena kandydatur na stanowiska sędziów wszystkich rodzajów sądów i asesorów sądowych w sądach administracyjnych	47
5.1. Wprowadzenie	49
5.2. Zgłoszenia na wolne stanowiska sędziowskie i asesorskie	52
5.3. Odwołania od uchwał Rady w sprawach nominacyjnych	55
6. Sprawy dotyczące przeniesienia lub przejścia sędziego w stan spoczynku.....	56
6.1. Wprowadzenie	58
6.2. Dane statystyczne	60
6.3. Odwołania od uchwał Rady w sprawach przeniesienia sędziego w stan spoczynku	64
7. Opinie o projektach aktów normatywnych dotyczących sądownictwa, sędziów i asesorów sądowych	66
7.1. Wprowadzenie	68
7.2. Zestawienie wszystkich podjętych w 2022 r. opinii Krajowej Rady Sądownictwa do projektów aktów normatywnych (w kolejności chronologicznej)	69
8. Stanowiska w sprawach dotyczących sądownictwa, sędziów i asesorów sądowych.....	86
8.1. Wprowadzenie	88
8.2. Zestawienie wszystkich stanowisk Krajowej Rady Sądownictwa wyrażonych w 2022 r. (w kolejności chronologicznej)	88
9. Planowanie dochodów i wydatków sądów powszechnych i sądów wojskowych.....	93
10. Wnioski do Trybunału Konstytucyjnego	97

11. Konferencje, spotkania, nominacje sędziowskie	102
12. Współpraca międzynarodowa Rady.....	110
12.1. Działalność Rady na arenie międzynarodowej	112
12.2. Współpraca z Radą Europy	112
12.3. Udział w pracach Europejskiej Sieci Rad Sądownictwa (ENCJ)	112
12.4. Inne wydarzenia międzynarodowe z udziałem członków Krajowej Rady Sądownictwa.....	113
13. Praca komisji stałych i problemowych.....	118
13.1. Komisja do spraw odpowiedzialności dyscyplinarnej sędziów i asesorów sądowych.....	120
13.2. Komisja budżetowa	120
13.3. Komisja do spraw wizytacji i lustracji	122
13.4. Komisja do spraw etyki zawodowej sędziów i asesorów sądowych	122
13.5. Rozpatrywanie korespondencji skargowej	124
13.6. Komisja do spraw skarg, wniosków i petycji	124
13.7. Komisja do spraw nadzoru nad przetwarzaniem danych osobowych	125
13.8. Komisja do spraw opiniowania aktów prawnych dotyczących sądownictwa	128
14. Biuro Krajowej Rady Sądownictwa	131

1. Ustrój, zadania i kompetencje Krajowej Rady Sądownictwa

1.1. Zarys historyczny Krajowej Rady Sądownictwa

Krajowa Rada Sądownictwa jest organem państwa stojącym na straży niezależności sądów i niezawisłości sędziów. Pozycja ustrojowa Krajowej Rady Sądownictwa wynika z art. 186 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

W systemie ustrojowym państwa przed 1989 r. brakowało instytucji i mechanizmów prawnych, które gwarantowałyby realizację zasady niezawisłości sędziowskiej i samorządności sądów, deklarowanej w Konstytucji z 1952 r. Konstytucja oraz obowiązujące wówczas ustawy ukierunkowały działalność sądów na ochronę ówczesnego ustroju państwa. Osiągnięciu niezawisłości sędziowskiej i niezależności sądów nie sprzyjały także uregulowania prawne przewidujące powoływanie i odwoływanie sędziów przez Radę Państwa na wniosek Ministra Sprawiedliwości, albowiem to od tych wyłącznie organów (władzy wykonawczej) zależało kształtowanie polityki kadrowej w sądownictwie.

Przemiany ustrojowe, do których doszło w 1989 r., zrodziły zupełnie nową koncepcję rozumienia roli i pozycji wymiaru sprawiedliwości w demokratycznym państwie prawa. Niezawisłość sędziowska stała się niezbędna do legitymizacji sądownictwa, będącego gwarantem praw i wolności obywatelskich. Niezależność sądownictwa z kolei wykracza poza sferę polityczną oraz wpływa na stabilność państwa, służy ochronie praw obywateli, chroni relacje gospodarcze przed wpływami politycznymi, a także realizuje inne ważne cele społeczne. Niezależność sądów i niezawisłość sędziów nie są więc celami samymi w sobie, lecz służą osiągnięciu ważnych celów społecznych na zasadzie sprawiedliwości. Argumenty te legły u podstaw powołania Krajowej Rady Sądownictwa.

Postulat powołania Krajowej Rady Sądownictwa powstał w wyniku porozumienia politycznego, zawartego podczas obrad „Okrągłego stołu” i zakładał utworzenie organu konstytucyjnego, składającego się z przedstawicieli władzy ustawodawczej, wykonawczej i sądowniczej. Głównym zadaniem tego organu miało być współdecydowanie o sprawach kadrowych sędziów, to jest nominacjach, awansach i przenoszeniu w stan spoczynku. Poza tym organ ten miał też zajmować się innymi kwestiami związanymi z sądownictwem i praworządnością. Koncepcja ustrojowa Krajowej Rady Sądownictwa była wzorowana na doświadczeniach państw europejskich, w szczególności włoskich i francuskich.

Na skutek nowelizacji art. 60 Konstytucji Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, wprowadzonej ustawą z dnia 7 kwietnia 1989 r. o zmianie Konstytucji Polskiej

Rzeczypospolitej Ludowej, powoływanie sędziów stało się prerogatywą Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa.

Krajowa Rada Sądownictwa została utworzona z dniem 29 grudnia 1989 r., na mocy ustawy z dnia 20 grudnia 1989 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz. U. Nr 73, poz. 435). W art. 1 ust. 2 ustawy wskazano, że Rada jest strażnikiem niezawisłości sędziowskiej i niezależności sądów. Ponadto do kompetencji Rady przekazano rozpatrywanie kandydatur na stanowiska sędziów Sądu Najwyższego, Naczelnego Sądu Administracyjnego, sądów powszechnych i sądów wojskowych oraz przedstawianie Prezydentowi Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej wniosków o ich powołanie, rozpatrywanie i rozstrzyganie wniosków o przeniesienie sędziego na inne miejsce służbowe ze względu na powagę stanowiska sędziego, wypowiedanie się w sprawie zasad etyki zawodowej sędziów, wyrażanie stanowiska co do propozycji zmian ustroju sądów, zapoznawanie się z projektami aktów normatywnych dotyczących sądownictwa, wyrażanie opinii w sprawach dotyczących sędziów i sądów, wniesionych pod obrady Rady przez Prezydenta Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, inne organy państwowe, a także przez zgromadzenia ogólne sędziów. Rada wysłuchiwała także informacji Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego, Ministra Sprawiedliwości, Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego i przewodniczącego Wyższego Sądu Dyscyplinarnego o działalności sądów oraz wypowiadała się o stanie kadry sędziowskiej. W skład Rady, zgodnie z art. 4 ustawy, wchodził: Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego, Prezes Sądu Najwyższego kierujący pracami Izby Wojskowej Sądu Najwyższego, Prezes Naczelnego Sądu Administracyjnego, dwóch sędziów Sądu Najwyższego, sędzia Naczelnego Sądu Administracyjnego, dziewięciu sędziów sądów powszechnych, sędzia sądu wojskowego, czterech posłów, dwóch senatorów, osoba wskazana przez Prezydenta Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej oraz Minister Sprawiedliwości. Rada wybierała ze swego grona przewodniczącego i wiceprzewodniczącego, którzy kierowali jej pracami. Obsługę administracyjną Krajowej Rady Sądownictwa zapewniała Kancelaria Prezydenta Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej.

Status Rady został utrwalony po wejściu w życie ustawy konstytucyjnej z dnia 17 października 1992 r. o wzajemnych stosunkach między władzą ustawodawczą i wykonawczą Rzeczypospolitej Polskiej oraz o samorządzie terytorialnym, powszechnie zwanej „Małą Konstytucją”. Wzmocnienie ustrojowej pozycji Krajowej Rady Sądownictwa nastąpiło z kolei w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z 1997 r. Funkcja Rady jako strażnika

niezależności sądów i niezawisłości sędziów została podniesiona do rangi zasady konstytucyjnej, wyrażonej w art. 186 ust. 1 Konstytucji.

Dążąc do wzmocnienia pozycji Krajowej Rady Sądownictwa, Sejm Rzeczypospolitej Polskiej uchwalił w dniu 27 lipca 2001 r. ustawę o Krajowej Radzie Sądownictwa. Poszerzony został zakres kompetencji Rady, m.in. w zakresie współdecydowania o budżecie wymiaru sprawiedliwości. Do kompetencji Rady przekazano także uchwalanie zbioru zasad etyki zawodowej sędziów. Zgodnie z ustawą, Krajowa Rada Sądownictwa rozpoczęła składanie Ministrowi Sprawiedliwości wniosków o opracowanie projektu planu dochodów i wydatków sądów powszechnych, co zaowocowało systematycznym wzrostem nakładów na sądownictwo powszechne. W dniu 19 lutego 2003 r. Krajowa Rada Sądownictwa uchwaliła zbiór zasad etyki zawodowej sędziów. Obecnie czuwa nad przestrzeganiem tych zasad.

Naturalną konsekwencją ustrojowego wyodrębnienia Krajowej Rady Sądownictwa w ramach trójpodziału władzy było wydzielenie jej budżetu jako odrębnej części budżetu państwa. Z dniem 1 stycznia 2007 r. Krajowa Rada Sądownictwa, po 17 latach działalności, stała się organem niezależnym finansowo, organizacyjnie i administracyjnie. Zapewnia to Radzie większą niezależność oraz ułatwia wywiązywanie się z nałożonych obowiązków konstytucyjnych i ustawowych.

Charakter ustrojowy Krajowej Rady Sądownictwa od początku istnienia tego organu budził pewne wątpliwości co do jednoznacznego zakwalifikowania w systemie organów państwa. W doktrynie pojawiły się poglądy, że Rada, jako konstytucyjny organ państwa, jest publiczno-samorządowym reprezentantem środowiska sędziowskiego. Niektórzy autorzy w dalszym ciągu uważają Radę za organ o charakterze mieszanym, skupiającym zarówno kompetencje organu administracji publicznej, jak i organu samorządu zawodowego. Pojawiają się także twierdzenia klasyfikujące Radę jako organ zbliżony do władzy sądowniczej. Nie ulega wątpliwości, że, z punktu widzenia konstytucyjnego, Rada jest strażnikiem niezależności sądów i niezawisłości sędziów (art. 186 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej). W tym celu Radzie zostało przyznane wyłączne uprawnienie do rozpatrywania i oceny kandydatów do pełnienia urzędu na stanowiskach sędziowskich w sądach powszechnych oraz Sądzie Najwyższym, a także w sądach administracyjnych i wojskowych. Rada jest także jedynym organem państwa uprawnionym do przedstawiania Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosków o powołanie na urząd sędziego na wszystkich stanowiskach sędziowskich.

Trybunał Konstytucyjny w motywach wyroku z dnia 15 grudnia 1999 r. w sprawie o sygnaturze akt P 6/99 stwierdził, że *Krajowa Rada Sądownictwa jest swoistym, samodzielnym, centralnym organem państwowym, którego funkcje powiązane są z władzą sądowniczą*. Z kolei w uzasadnieniu wyroku z dnia 16 kwietnia 2008 r. w sprawie o sygnaturze akt K 40/07 Trybunał Konstytucyjny określił status Krajowej Rady Sądownictwa *jako konstytucyjnego, kolegialnego organu państwa, usytuowanego w bliskości władzy sądowniczej, stojącego na straży niezależności sądów i niezawisłości sędziów*.

Krajowa Rada Sądownictwa wykonuje swoje zadania przy pomocy Biura Rady. Powołanie Biura miało na celu stworzenie urzędu państwowego, służącego pomocą Krajowej Radzie Sądownictwa przy wykonywaniu jej zadań w zakresie prawnym, organizacyjnym, finansowym i administracyjnym. Biurem Rady kieruje Szef, którego powołuje i odwołuje Przewodniczący Rady po zasięgnięciu opinii Prezydium Rady.

Ustrój, zakres działania i tryb pracy Krajowej Rady Sądownictwa oraz sposób wyboru jej członków określa ustawa z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa (Dz. U. z 2021 r. poz. 269; dalej: „ustawa o KRS”). Ustawą tą uchylono poprzednio obowiązującą ustawę z dnia 27 lipca 2001 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa. Założeniem, które legło u podstaw uchwalenia nowej ustawy o KRS, było przede wszystkim dostosowanie organizacji i funkcjonowania tego organu do orzecznictwa Trybunału Konstytucyjnego. Wprowadzono zatem liczne przepisy normujące tryb działania Rady i postępowanie przed Radą, regulowane uprzednio w aktach pozaustawowych (regulamin uchwalany przez Radę, rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej). W ustawie ograniczono się do wskazania najważniejszych kompetencji Rady, wiążących się z ustrojową pozycją tego organu i zadaniami powierzonymi na mocy art. 186 ust. 1 Konstytucji. Kompetencje te były tożsame z zadaniami przewidzianymi w uchylonej ustawie. Ich szczegółowe rozwinięcie znajduje się w dalszej części niniejszego opracowania. Uregulowano także kwestie dotyczące członkostwa w Radzie, kwestie wygaśnięcia mandatu wybieranych członków, w tym zwłaszcza posłów i senatorów, odstąpiono zaś od rozwiązania dopuszczającego delegowanie zastępcy na posiedzenia plenarne Rady przez Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego, Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego i Ministra Sprawiedliwości.

Istotne zmiany dotyczące funkcjonowania i zasad wyboru członków Krajowej Rady Sądownictwa wprowadziła ustawa z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r. poz. 3), która weszła

w życie 17 stycznia 2018 r. Ustawą tą zmieniono sposób wyboru członków Krajowej Rady Sądownictwa spośród sędziów. Pierwotnie sędziów-członków Krajowej Rady Sądownictwa wybierały organy samorządu sędziowskiego. Przedmiotowa ustawa przyznała możliwość zgłaszania kandydatów na sędziów-członków Krajowej Rady Sądownictwa grupie co najmniej 2.000 obywateli Rzeczypospolitej Polskiej, którzy ukończyli osiemnaście lat, mają pełną zdolność do czynności prawnych i korzystają z pełni praw publicznych, lub grupie co najmniej 25 sędziów w stanie czynnym. Ostateczny wybór przyznano zaś Sejmowi RP, który wybiera 15 sędziów spośród zgłoszonych kandydatów na wspólną czteroletnią kadencję, kwalifikowaną większością 3/5 głosów w obecności co najmniej połowy ustawowej liczby posłów (art. 9a, art. 11a–11d ustawy o KRS). Wspólna kadencja dla członków Rady, którzy są sędziami, została wprowadzona w związku z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 20 czerwca 2017 r., w sprawie o sygnaturze akt K 5/17 (Dz. U. poz. 1183), uznającym za niekonstytucyjne rozumienie kadencji członków Rady wybranych spośród sędziów w ten sposób, że ma ona charakter indywidualny. W omawianej ustawie przewidziano także m.in. rozwiązanie, na wypadek gdyby doszło do potrzeby ponownego obsadzenia mandatu sędziego-członka Rady przed upływem kadencji (art. 11e ustawy o KRS), wprowadzono możliwość przyjmowania przez Radę uchwał w trybie obiegowym (art. 21 ust. 1 ustawy o KRS), a także obowiązek transmitowania posiedzeń Rady za pośrednictwem Internetu (art. 20 ust. 1 ustawy o KRS) oraz zobowiązano Radę do zasięgania niewiążącej opinii Ministra Sprawiedliwości w każdej sprawie indywidualnej (art. 31 ust. 2b ustawy o KRS).

Kwestia zgodności z Konstytucją art. 9a ustawy o KRS, stanowiącego o wyborze sędziów-członków Krajowej Rady Sądownictwa przez Sejm RP, została rozstrzygnięta przez Trybunał Konstytucyjny wyrokiem z dnia 25 marca 2019 r. w sprawie o sygnaturze akt K 12/18 (Dz. U. poz. 609). Trybunał orzekł, że art. 9a ustawy o KRS jest zgodny z art. 187 ust. 1 pkt 2 i ust. 4 w związku z art. 2, art. 10 ust. 1 i art. 173 oraz z art. 186 ust. 1 Konstytucji RP. W uzasadnieniu wyroku powołano się na stanowisko wyrażone przez Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 20 czerwca 2017 r. w sprawie o sygnaturze akt K 5/17. W motywach tego wyroku podkreślono, że z Konstytucji wynika, kto może być wybranym członkiem Krajowej Rady Sądownictwa, ale nie jest określony sposób wyboru sędziów-członków Rady. Te kwestie zostały bowiem przekazane do uregulowania w ustawie. Trybunał uznał, że nic nie stoi na przeszkodzie, aby sędziów do Rady wybierali sędziowie.

Jednak nie można zgodzić się z twierdzeniem, że piastunem czynnego prawa wyborczego muszą tu być wyłącznie gremia sędziowskie. Trybunał w uzasadnieniu wyroku z dnia 25 marca 2019 r. podzielił powyższe stanowisko oraz podniósł ponadto, że „(...) *ustrojodawca zasadnicze kwestie związane z jej (Rady) funkcjonowaniem przekazał do regulacji ustawowej, pozostawiając w tekście Konstytucji jedynie pewien minimalny standard konstytucyjności KRS. Zarówno na etapie prac nad tekstem Konstytucji, jak i współcześnie sam fakt istnienia [Krajowej] Rady Sądownictwa umocowanej konstytucyjnie nie jest immanentnie wpisany w istnienie demokratycznego państwa prawa. Fakt bycia reprezentacją środowiska prawniczego wynika bowiem nie ze sposobu wyboru członków KRS, ale z tego, że z dużą przewagą wybierani są do jej składu sędziowie, co jest objęte gwarancją konstytucyjną*”.

1.2. Zmiany normatywne dotyczące Krajowej Rady Sądownictwa wprowadzone w 2022 r.

W 2022 r. ustawa o KRS nie była nowelizowana, nie było również innych zmian normatywnych wpływających na sytuację ustrojową Krajowej Rady Sądownictwa.

W 2022 r. były prowadzone natomiast prace mające na celu wprowadzenie zmian w Regulaminie Krajowej Rady Sądownictwa i zasady wysłuchiwanie kandydatów na wolne stanowiska sędziowskie w Sądzie Najwyższym oraz w Naczelnym Sądzie Administracyjnym przez Krajową Radę Sądownictwa *in pleno*.

1.3. Kompetencje Krajowej Rady Sądownictwa

Podstawowe kompetencje Krajowej Rady Sądownictwa zostały określone w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej. Zgodnie z art. 179 Konstytucji Krajowa Rada Sądownictwa posiada wyłączną kompetencję do przedstawiania Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosków w sprawie powołania sędziów. Z kolei art. 186 ust. 2 Konstytucji stanowi podstawę do występowania przez Krajową Radę Sądownictwa do Trybunału Konstytucyjnego z wnioskiem w sprawie zgodności z Konstytucją aktów normatywnych w zakresie, w jakim dotyczą one niezależności sądów i niezawisłości sędziów. Zgodnie z ustawą o KRS do kompetencji Rady należy:

- rozpatrywanie i ocena kandydatów do pełnienia urzędu na stanowiskach sędziów Sądu Najwyższego oraz stanowiskach sędziowskich w sądach powszechnych, sądach administracyjnych i sądach wojskowych oraz na stanowiskach asesorów sądowych w sądach administracyjnych;
- przedstawianie Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosków o powołanie sędziów w Sądzie Najwyższym, sądach powszechnych, sądach administracyjnych i sądach wojskowych oraz o powołanie asesorów sądowych w sądach administracyjnych;
- przedstawianie Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosków o mianowanie egzaminowanych aplikantów aplikacji sędziowskiej i aplikacji prokuratorskiej na stanowiska asesorów sądowych w sądach powszechnych lub wyrażanie sprzeciwu wobec mianowania kandydatów na te stanowiska;
- uchwalanie zbioru zasad etyki zawodowej sędziów i asesorów sądowych oraz czuwanie nad ich przestrzeganiem;
- wypowiadanie się o stanie kadry sędziowskiej i asesorskiej;
- wyrażanie stanowiska w sprawach dotyczących sądownictwa, sędziów i asesorów sądowych, wniesionych pod jej obrady przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej, inne organy władzy publicznej lub organy samorządu sędziowskiego;
- opiniowanie projektów aktów normatywnych dotyczących sądownictwa, sędziów i asesorów sądowych, a także przedstawianie wniosków w tym zakresie;
- opiniowanie programów szkolenia w ramach aplikacji sędziowskiej, zakresu i sposobu przeprowadzania konkursów na aplikację sędziowską oraz egzaminów sędziowskich;
- opiniowanie rocznych harmonogramów działalności szkoleniowej w zakresie dotyczącym szkolenia i doskonalenia zawodowego sędziów, asesorów sądowych i pracowników sądów;
- podejmowanie uchwał w sprawach wystąpienia do Trybunału Konstytucyjnego o zbadanie zgodności z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej aktów normatywnych w zakresie, w jakim dotyczą one niezależności sądów i niezawisłości sędziów, co stanowi uzupełnienie kompetencji przyznanej Radzie w Konstytucji;
- rozpatrywanie wniosków o przeniesienie sędziego w stan spoczynku;
- wyrażanie zgody na dalsze zajmowanie stanowiska sędziego (po osiągnięciu granicy wieku przejścia w stan spoczynku);
- rozpatrywanie oświadczeń o przejściu w stan spoczynku, składanych przez sędziów,

którzy uzyskali zgodę na dalsze zajmowanie stanowiska sędziego (po osiągnięciu granicy wieku przejścia w stan spoczynku);

- rozpatrywanie wystąpień sędziów w stanie spoczynku o powrót na stanowisko sędziowskie;
- rozpatrywanie odwołań sędziów i asesorów sądowych od zmian zakresu ich czynności;
- wyrażanie opinii w sprawie odwołania prezesa albo wiceprezesa sądu powszechnego oraz prezesa albo zastępcy prezesa sądu wojkowego;
- prawo wskazywania jednego członka Rady Programowej Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury;
- prawo do wyrażania opinii w sprawie powołania i odwołania Dyrektora Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury;
- rozpatrywanie skarg i wniosków w sprawach wskazanych w ustawie;
- sprawowanie nadzoru nad przetwarzaniem danych osobowych przez Trybunał Konstytucyjny, Trybunał Stanu, Sąd Najwyższy, Naczelny Sąd Administracyjny oraz sądy apelacyjne i wojskowe sądy okręgowe, w ramach prowadzonych przez nie postępowań (od 4 maja 2019 r.).

2. Skład i struktura wewnętrzna Krajowej Rady Sądownictwa

2.1. Wprowadzenie

Krajowa Rada Sądownictwa jest organem kolegialnym, składającym się z dwudziestu pięciu członków – pochodzących z władzy ustawodawczej, wykonawczej i sądowniczej. Tak jak w większości krajów europejskich, skład Krajowej Rady Sądownictwa jest mieszany, przy czym sędziowie stanowią większość (17 z 25 członków).

Zgodnie z art. 187 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, Krajowa Rada Sądownictwa składa się z:

- Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego,
- Ministra Sprawiedliwości,
- Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego,
- osoby powołanej przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej,
- piętnastu członków wybranych spośród sędziów Sądu Najwyższego, sądów powszechnych, sądów administracyjnych i sądów wojskowych,
- czterech członków wybranych przez Sejm spośród posłów oraz
- dwóch członków wybranych przez Senat spośród senatorów.

Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego, Minister Sprawiedliwości oraz Prezes Naczelnego Sądu Administracyjnego zasiadają w Radzie przez okres pełnienia tych funkcji. Kadencja członków pochodzących z wyboru trwa cztery lata, przy czym pełnią oni swoje funkcje do czasu wyboru ich następców. Przedstawiciel Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej pełni funkcję w Radzie bez oznaczenia okresu kadencji, w związku z tym może zostać w każdym czasie odwołany. Jego mandat wygasa najpóźniej w ciągu trzech miesięcy po zakończeniu kadencji Prezydenta albo opróżnieniu urzędu Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej. Sędzia może pełnić funkcję wybieranego członka Rady tylko przez dwie kadencje. Stosownie do postanowień ustawy o KRS Sejm wybiera spośród sędziów Sądu Najwyższego, sądów powszechnych, sądów administracyjnych i sądów wojskowych piętnastu członków Rady na wspólną czteroletnią kadencję. Dokonując wyboru, Sejm, w miarę możliwości, uwzględnia potrzebę reprezentacji w Radzie sędziów poszczególnych rodzajów i szczebli sądów. Wspólna kadencja nowych członków Rady wybranych spośród sędziów rozpoczyna się z dniem następującym po dniu, w którym dokonano ich wyboru. Członkowie Rady poprzedniej kadencji pełnią swoje funkcje do dnia rozpoczęcia wspólnej kadencji nowych członków Rady.

Organami Krajowej Rady Sądownictwa są Przewodniczący, Wiceprzewodniczący i Prezydium Rady. W skład Prezydium wchodzi Przewodniczący Rady, dwóch wiceprzewodniczących i trzech wybieranych członków. Członkowie Prezydium – wybierani na czteroletnią kadencję – mogą sprawować swoje funkcje maksymalnie przez dwie kadencje. Przewodniczący reprezentuje Radę oraz organizuje jej pracę, a w szczególności zwołuje posiedzenia Rady, przewodniczy obradom i czuwa nad ich przebiegiem, podpisuje uchwały Rady, przedstawia Radzie wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy oraz wykonuje czynności zlecone przez Radę. Prezydium kieruje pracami Rady oraz zapewnia właściwe funkcjonowanie Rady między posiedzeniami plenarnymi. W nagłych przypadkach, wymagających podjęcia działań między posiedzeniami plenarnymi, Prezydium może w imieniu Rady podejmować czynności należące do jej kompetencji, z wyjątkiem załatwiania spraw indywidualnych.

Działając na podstawie art. 19 ust. 1 i 2 ustawy o KRS, Krajowa Rada Sądownictwa powołuje ze swego składu stałe komisje: do spraw odpowiedzialności dyscyplinarnej sędziów i asesorów sądowych, budżetową, do spraw wizytacji i lustracji oraz do spraw etyki zawodowej sędziów i asesorów sądowych, a także inne komisje problemowe (w 2022 r. były to komisje: do spraw skarg, wniosków i petycji, do spraw obsługi postępowań toczących się przed sądami i trybunałami oraz do spraw opiniowania aktów prawnych dotyczących sądownictwa).

2.2. Członkowie Rady w 2022 r. (w porządku alfabetycznym):

Marek Ast – poseł na Sejm RP, członek Rady od 22 listopada 2019 r.;

Irena Bochniak – sędzia Sądu Rejonowego dla Krakowa-Podgórze w Krakowie, członek Rady od 13 maja 2022 r.; wybrana przez Sejm RP uchwałą z 12 maja 2022 r.;

dr hab. Jacek Chlebny – Prezes Naczelnego Sądu Administracyjnego, członek Rady od 18 lutego 2022 r.

Katarzyna Chmura – sędzia Sądu Rejonowego w Malborku, członek Rady od 21 maja 2020 r.; wybrana przez Sejm RP uchwałą z 20 maja 2020 r. oraz uchwałą z 12 maja 2022 r.;

dr Anna Elżbieta Dalkowska – sędzia Naczelnego Sądu Administracyjnego, członek Rady od 13 maja 2022 r.; wybrana przez Sejm RP uchwałą z 12 maja 2022 r.;

dr Dariusz Drajewicz – sędzia Sądu Apelacyjnego w Warszawie, członek Rady od 7 marca 2018 r., wybrany przez Sejm RP uchwałą z 6 marca 2018 r. oraz uchwałą z 12 maja 2022 r.;

Jarosław Dudzicz – sędzia Sądu Rejonowego w Słubicach, członek Rady od 7 marca 2018 r. do 12 maja 2022 r.; wybrany przez Sejm RP uchwałą z 6 marca 2018 r.;

Grzegorz Furmankiewicz – sędzia Sądu Okręgowego w Krośnie, członek Rady od 7 marca 2018 r.; wybrany przez Sejm RP uchwałą z 6 marca 2018 r. oraz uchwałą z 12 maja 2022 r.;

Marek Jaskulski – sędzia Sądu Rejonowego Poznań-Stare Miasto w Poznaniu, członek Rady od 7 marca 2018 r.; wybrany przez Sejm RP uchwałą z 6 marca 2018 r. oraz uchwałą z 12 maja 2022 r.;

Wiesław Johann – członek Rady od 30 września 2015 r., osoba powołana przez Prezydenta RP;

Joanna Kołodziej-Michałowicz – sędzia Sądu Okręgowego w Słupsku, członek Rady od 7 marca 2018 r.; wybrana przez Sejm RP uchwałą z 6 marca 2018 r. oraz uchwałą z 12 maja 2022 r.;

dr Jędrzej Kondek – sędzia Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie, członek Rady od 7 marca 2018 r. do 12 maja 2022 r.; wybrany przez Sejm RP uchwałą z 6 marca 2018 r.;

Bartosz Kownacki – poseł, członek Rady od 22 listopada 2019 r.;

Krzysztof Kwiatkowski – senator, członek Rady od 17 stycznia 2020 r. (uprzednio: senator – członek Rady od 20 grudnia 2007 r. do 14 października 2009 r.; Minister Sprawiedliwości,

członek Rady od 14 października 2009 r. do 18 listopada 2011 r.; poseł, członek Rady od 22 grudnia 2011 r. do 9 sierpnia 2013 r.);

Ewa Łapińska – sędzia Sądu Okręgowego w Sosnowcu, członek Rady od 7 marca 2018 r.; wybrana przez Sejm RP uchwałą z 6 marca 2018 r. oraz uchwałą z 12 maja 2022 r.;

Zbigniew Łupina – sędzia Sądu Rejonowego w Biłgoraju, członek Rady od 7 marca 2018 r.; wybrany przez Sejm RP uchwałą z 6 marca 2018 r. oraz uchwałą z 12 maja 2022 r.;

dr hab. Małgorzata Manowska – Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego, członek Rady z urzędu od 26 maja 2020 r.;

Leszek Mazur – sędzia Sądu Okręgowego w Częstochowie, członek Rady od 7 marca 2018 r. do 12 maja 2022 r.; wybrany przez Sejm RP uchwałą z 6 marca 2018 r.;

dr Maciej Mitera – sędzia Sądu Rejonowego dla Warszawy-Śródmieścia w Warszawie, członek Rady od 7 marca 2018 r. do 12 maja 2022 r.; wybrany przez Sejm RP uchwałą z 6 marca 2018 r.;

Krystyna Morawa-Fryźlewicz – sędzia Sądu Rejonowego w Nowym Targu, członek Rady od 13 maja 2022 r.; wybrana przez Sejm RP uchwałą z 12 maja 2022 r.;

Arkadiusz Mularczyk – poseł, członek Rady od 22 listopada 2019 r.;

dr Maciej Nawacki – sędzia Sądu Rejonowego w Olsztynie, członek Rady od 7 marca 2018 r.; wybrany przez Sejm RP uchwałą z 6 marca 2018 r. oraz uchwałą z 12 maja 2022 r.;

Dagmara Pawelczyk-Woicka – sędzia Sądu Okręgowego w Krakowie, członek Rady od 7 marca 2018 r.; wybrana przez Sejm RP uchwałą z 6 marca 2018 r. oraz z 12 maja 2022 r.;

Rafał Puchalski – sędzia Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie, członek Rady od 7 marca 2018 r.; wybrany przez Sejm RP uchwałą z 6 marca 2018 r. oraz z 12 maja 2022 r.;

Kazimierz Smoliński – poseł, członek Rady od 22 listopada 2019 r.;

Paweł Styrna – sędzia Sądu Rejonowego w Wieliczce, członek Rady od 7 marca 2018 r.;
wybrany przez Sejm RP uchwałą z 6 marca 2018 r. oraz z 12 maja 2022 r.;

Bogdan Zdrojewski – senator, członek Rady od 17 stycznia 2020 r.;

Stanisław Zdun – sędzia Sądu Okręgowego w Warszawie, członek Rady od 13 maja 2022 r.;
wybrana przez Sejm RP uchwałą z 12 maja 2022 r.;

Zbigniew Ziobro – Minister Sprawiedliwości, członek Rady od 31 października 2005 r.
do 16 listopada 2007 r. i od 16 listopada 2015 r.;

prof. dr hab. Marek Zirk-Sadowski – Prezes Naczelnego Sądu Administracyjnego, członek
Rady od 17 lutego 2016 r. do 17 lutego 2022 r.

2.3. Prezydium Krajowej Rady Sądownictwa w 2022 r.

Dagmara Pawełczyk-Woicka – Przewodniczący Rady od 24 maja 2022 r.;

Paweł Styrna – Przewodniczący Rady od 29 stycznia 2021 r. do 12 maja 2022 r.;

Arkadiusz Mularczyk – Wiceprzewodniczący Rady od 13 października 2020 r.;

Wiesław Johann – Wiceprzewodniczący Rady od 27 kwietnia 2018 r. do 24 maja 2022 r.;

Rafał Puchalski – Wiceprzewodniczący Rady od 24 maja 2022 r.;

Anna Dalkowska – członek Prezydium od 24 maja 2022 r.;

Marek Jaskulski – członek Prezydium od 7 marca 2018 r. do 12 maja 2022 r.;

Joanna Kołodziej-Michałowicz – członek Prezydium od 19 lutego 2021 r.;

dr Maciej Mitera – członek Prezydium od 7 marca 2018 r. do 12 maja 2022 r.;

dr Maciej Nawacki – członek Prezydium od 24 maja 2022 r.

2.4. Komisje stałe

2.4.1. Komisja do spraw odpowiedzialności dyscyplinarnej sędziów i asesorów sądowych

Grzegorz Furmankiewicz – Przewodniczący Komisji od 21 września 2021 r.

do 12 maja 2022 r.;

Stanisław Zdun – Przewodniczący Komisji od 26 maja 2022 r.;

Bartosz Kownacki

Zbigniew Łupina

Arkadiusz Mularczyk

Bogdan Zdrojewski

Joanna Kołodziej-Michałowicz (do 12 maja 2022 r.)

Dagmara Pawełczyk-Woicka (do 12 maja 2022 r.)

Jarosław Dudzicz (do 12 maja 2022 r.)

dr Maciej Mitera (do 12 maja 2022 r.)

Paweł Styrna (do 12 maja 2022 r.)

2.4.2. Komisja budżetowa

Joanna Kołodziej-Michałowicz – Przewodnicząca Komisji;

Irena Bochniak

dr Dariusz Drajewicz

Marek Jaskulski

Krzysztof Kwiatkowski

Krystyna Morawa-Fryźlewicz

Rafał Puchalski

Kazimierz Smoliński

Paweł Styrna

dr Maciej Mitera (do 12 maja 2022 r.)

dr Maciej Nawacki (do 12 maja 2022 r.)

Jarosław Dudzicz (do 12 maja 2022 r.)

2.4.3. Komisja do spraw wizytacji i lustracji

dr Maciej Nawacki – Przewodniczący Komisji;

dr Anna Dalkowska

dr Dariusz Drajewicz

Rafał Puchalski

Bartosz Kownacki

Jarosław Dudzicz – Przewodniczący Komisji i członek do 12 maja 2022 r.;

Grzegorz Furmankiewicz (do 12 maja 2022 r.)

Marek Jaskulski (do 12 maja 2022 r.)

dr Jędrzej Kondek (do 12 maja 2022 r.)

Ewa Łapińska (do 12 maja 2022 r.)

dr Maciej Mitera (do 12 maja 2022 r.)

Zbigniew Łupina (do 12 maja 2022 r.)

Dagmara Pawełczyk-Woicka (do 12 maja 2022 r.)

Paweł Styrna (do 12 maja 2022 r.)

Katarzyna Chmura (do 12 maja 2022 r.)

2.4.4 Komisja do spraw etyki zawodowej sędziów i asesorów sądowych

Rafał Puchalski – Przewodniczący Komisji;

Irena Bochniak

Bartosz Kownacki

Krystyna Morawa-Fryźlewicz

dr Anna Dalkowska (do 12 maja 2022 r.)

dr Dariusz Drajewicz (do 12 maja 2022 r.)

Dagmara Pawełczyk-Woicka (do 12 maja 2022 r.)

dr Jędrzej Kondek (do 12 maja 2022 r.)

Bogdan Zdrojewski (do 12 maja 2022 r.)

dr Maciej Nawacki (do 12 maja 2022 r.)

Arkadiusz Mularczyk (do 12 maja 2022 r.)

2.5. Komisje problemowe

2.5.1. Komisja do spraw kontaktów międzynarodowych (funkcjonująca do dnia 12 maja 2022 r.)

Jarosław Dudzicz – Przewodniczący Komisji;

dr Jędrzej Kondek

dr Maciej Mitera

Joanna Kołodziej-Michałowicz

Leszek Mazur

Bartosz Kownacki

Arkadiusz Mularczyk

2.5.2. Komisja do spraw skarg, wniosków i petycji

Marek Jaskulski – Przewodniczący Komisji;

Katarzyna Chmura

Bartosz Kownacki

Ewa Łapińska

Arkadiusz Mularczyk

Bogdan Zdrojewski

Zbigniew Łupina

Paweł Styrna (do 12 maja 2022 r.)

Joanna Kołodziej-Michałowicz (do 12 maja 2022 r.)

2.5.3. Komisja do spraw reformy wymiaru sprawiedliwości (funkcjonująca do dnia 12 maja 2022 r.)

Dagmara Pawełczyk-Woicka – Przewodnicząca Komisji od 11 czerwca 2021 r.; Zastępca Przewodniczącego Komisji do 8 czerwca 2021 r.;

Rafał Puchalski – Zastępca Przewodniczącej Komisji;

Grzegorz Furmankiewicz

dr Maciej Mitera

Paweł Styrna

dr Dariusz Drajewicz
Arkadiusz Mularczyk
Ewa Łapińska
Marek Jaskulski
Katarzyna Chmura

**2.5.4. Komisja do spraw nadzoru nad przetwarzaniem danych osobowych
(funkcjonująca do dnia 12 maja 2022 r.)**

dr Maciej Nawacki
dr Jędrzej Kondek
Jarosław Dudzicz
dr Dariusz Drajewicz
Paweł Styrna
Rafał Puchalski

**2.5.5. Komisja do spraw obsługi postępowań toczących się przed sądami i trybunałami
(utworzona w dniu 26 maja 2022 r.)**

dr Anna Dalkowska – Przewodnicząca Komisji;
Marek Ast
Katarzyna Chmura
Joanna Kołodziej-Michałowicz
Bartosz Kownacki
Arkadiusz Mularczyk
dr Maciej Nawacki

**2.5.6. Komisja do spraw opiniowania aktów prawnych dotyczących sądownictwa
(utworzona w dniu 26 maja 2022 r.)**

dr Dariusz Drajewicz – Przewodniczący Komisji;
Marek Jaskulski

Ewa Łapińska
Dagmara Pawełczyk-Woicka
Rafał Puchalski
Kazimierz Smoliński
Stanisław Zdun
Grzegorz Furmankiewicz

2.6. Rzecznik Prasowy

Do 14 stycznia 2021 r. funkcję Rzecznika Prasowego pełnił sędzia dr Maciej Mitera (został odwołany uchwałą nr 36/2021 Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 14 stycznia 2021 r.). W latach 2021–2022 nie dokonano wyboru nowego Rzecznika Prasowego.

2.7. Udział członków Rady w pracach organów zewnętrznych

2.7.1. Rada Programowa Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury:

W skład Rady Programowej Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury wchodzi Dyrektor Krajowej Szkoły i nie więcej niż 12 członków powołanych przez Ministra Sprawiedliwości, w tym jeden członek wskazany przez Krajową Radę Sądownictwa. Kadencja członków Rady trwa 4 lata (art. 6 ust. 1 i 4 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury, Dz. U. z 2018 r. poz. 624, ze zm.; dalej: „ustawa o KSSiP”).

Zarządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 grudnia 2017 r. na członka Rady Programowej powołano m.in. SSN Dariusza Zawistowskiego, wskazanego przez Krajową Radę Sądownictwa (członek KRS do 6 marca 2018 r.), a także SSO Dagmarę Pawełczyk-Woicką, wskazaną przez Ministra Sprawiedliwości (członek KRS od 7 marca 2018 r.).

W dniu 30 listopada 2021 r. Rada wskazała SSR Jarosława Dudzicza jako swojego przedstawiciela w Radzie Programowej Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury na czteroletnią kadencję.

2.7.2. Komisja konkursowa do przeprowadzania konkursu na aplikację sędziowską i aplikację prokuratorską w 2022 r., powołana przez Ministra Sprawiedliwości na wniosek Dyrektora Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury

Na podstawie art. 20 ust. 1 pkt 5 ustawy o KSSiP w skład komisji konkursowej wchodzi sędzia – przedstawiciel Krajowej Rady Sądownictwa. Zarządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 24 sierpnia 2022 r. w skład Komisji, jako przedstawiciela Krajowej Rady Sądownictwa, powołano sędziego Stanisława Zduna.

2.7.3. Wspólna Komisja Orzekająca w sprawach o naruszenie dyscypliny finansów publicznych

W skład Wspólnej Komisji Orzekającej są powoływane osoby spośród kandydatów zgłoszonych m.in. przez Przewodniczącego Krajowej Rady Sądownictwa. Kadencja Komisji trwa 4 lata (art. 52 pkt 15 w zw. z art. 42 ust. 3 ustawy z dnia 17 grudnia 2004 r. o odpowiedzialności za naruszenie dyscypliny finansów publicznych, Dz. U. z 2018 r. poz. 1458, ze zm.).

Od 12 września 2017 r. do 20 października 2021 r. przedstawicielem w tej Komisji był SSA Jan Kremer a od 20 października 2021 r. zastąpił go SSO Leszek Mazur.

3. Działalność Rady w trakcie stanu epidemii w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2

W związku z wprowadzeniem, od dnia 20 marca 2020 r. do odwołania, stanu epidemii w związku z zakażeniami wirusem SARS-CoV-2 (rozporządzenie Ministra Zdrowia z dnia 20 marca 2020 r. w sprawie ogłoszenia na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej stanu epidemii, Dz.U.2020.491 ze zm.), Rada w 2022 r., korzystając z rozwiązań prawnych przyjętych w 2020 r. i w 2021 r., kontynuowała pracę w trybie częściowo stacjonarnym i częściowo zdalnym.

Zgodnie ze zmienionym – uchwałami nr 415/2020 r. z dnia 8 czerwca 2020 r. (M.P. z 2020 r., poz. 595) i nr 610/2021 z dnia 28 maja 2021 r. (M.P. z 2021 r., poz. 530) – Regulaminem KRS, Rada, Prezydium Rady i zespoły członków oraz komisje mogą odbywać swoje posiedzenia przy użyciu środków komunikacji elektronicznej (posiedzenie zdalne) oraz głosować w trybie obiegowym w przypadkach określonych w odrębnych przepisach (art. 26a ust. 1 Regulaminu KRS). W myśl przyjętych regulacji:

- członek Rady uczestniczący w posiedzeniu zdalnym może brać w nim udział stacjonarnie w siedzibie Rady albo przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej,
- o odbyciu posiedzenia w trybie zdalnym lub głosowaniu obiegowym decyduje: Przewodniczący Rady – w odniesieniu do posiedzenia Rady lub Prezydium; przewodniczący zespołu – w odniesieniu do posiedzenia zespołu,
- jeżeli posiedzenie odbywa się w trybie zdalnym, w protokole posiedzenia zamieszcza się o tym wzmiankę oraz wskazuje się, którzy członkowie Rady wzięli udział w posiedzeniu przy wykorzystaniu środków komunikacji elektronicznej. Potwierdzenie logowania członków Rady do systemu komunikacji elektronicznej stanowi załącznik do protokołu,
- podczas posiedzenia zdalnego głosowanie jawne może zostać przeprowadzone w szczególności z wykorzystaniem oprogramowania obsługującego głosowanie (głosowanie elektroniczne) albo imiennie. Głosowanie imienne w trybie zdalnym odbywa się w ten sposób, że przewodniczący obradom lub osoba przez niego wyznaczona wyczytuje nazwiska uprawnionych do głosowania, którzy informują o swoim głosie. Przed zarządzeniem głosowania Przewodniczący każdorazowo sprawdza obecność członków Rady uczestniczących zdalnie w posiedzeniu. W razie złożenia wniosku o głosowanie tajne podczas posiedzenia plenarnego Rady, organizowanego w trybie zdalnym, głosowanie to odbywa się elektronicznie lub przez oddanie głosów do urny udostępnionej uczestnikom głosowania w miejscu i w czasie określonych przez Przewodniczącego obradom. O formie głosowania tajnego rozstrzyga ostatecznie Rada.

W 2022 r. średnio około 1/3 członków Rady uczestniczyła zdalnie w posiedzeniach plenarnych Rady i zespołach członków Rady. Również posiedzenia Prezydium Rady oraz posiedzenia Komisji Rady wielokrotnie odbywały się przy zdalnym udziale niektórych członków tych gremiów.

4. Podstawowe informacje statystyczne o działalności Rady w 2022 r.

1. Krajowa Rada Sądownictwa odbyła 19 posiedzeń plenarnych, które trwały łącznie 69 dni;
2. Rada rozpoznała 1292 zgłoszenia do pełnienia urzędu na stanowiskach sędziowskich w sądach powszechnych, administracyjnych oraz w Sądzie Najwyższym i Naczelnym Sądzie Administracyjnym, a także na stanowisku asesora sądowego w wojewódzkich sądach administracyjnych, które pochodziły od 1121 osób, celem przedstawienia wyłonionych kandydatów Prezydentowi RP z wnioskiem o powołanie;
3. Krajowa Rada Sądownictwa przedstawiła Prezydentowi RP wnioski o powołanie 653 osób do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego w sądach różnych rodzajów i szczebli lub na stanowisku asesora sądowego w wojewódzkich sądach administracyjnych – w tym 396 kobiety i 257 mężczyzn;
4. Zespoły członków KRS odbyły 864 posiedzenia w celu przygotowania spraw indywidualnych w postępowaniach nominacyjnych (na posiedzenia plenarne Rady dla szczegółowego omówienia każdej ze zgłoszonych kandydatur i opracowania listy osób rekomendowanych Radzie);
5. Członkowie zespołów Krajowej Rady Sądownictwa, w toku procedury nominacyjnej, przeprowadzili rozmowy z 104 kandydatami;
6. Rada rozpatrzyła 161 projektów aktów normatywnych przekazanych jej do zaopiniowania oraz przedstawiła 31 stanowisk w sprawach dotyczących sądownictwa i sędziów;
7. Rada podjęła 9 uchwał stwierdzających brak podstaw do podjęcia czynności wizytacyjno-lustracyjnych w stosunku do sądu, jego jednostki organizacyjnej, sędziego lub asesora sądowego. Rada nie podjęła uchwał w przedmiocie zarządzenia przeprowadzenia lustracji;
8. Krajowa Rada Sądownictwa wniosła odwołanie do Sądu Najwyższego od 10 nieprawomocnych wyroków sądów dyscyplinarnych pierwszej instancji.

Tabela 1 - Krajowa Rada Sądownictwa obradowała na 19 posiedzeniach (69 dni)

Lp.	Data posiedzenia	Liczba dni trwania posiedzenia
1.	18-21.01.2022	4
2.	14-18.02.2022	5
3.	1-4.03.2022	4

4.	31.03–1.04.2022	2
5.	12–14.04.2022	3
6.	26–29.04.2022	4
7.	24–26.05.2022	2
8.	7–10.06.2022	4
9.	21–24.06.2022	4
10.	12–14.06.2022	4
11.	27–29.06.2022	4
12.	30.08–2.09.2022	4
13.	13–16.09.2022	4
14.	11–14.10.2022	4
15.	18–20.10.2022	3
16.	8–10.11.2022	3
17.	22–25.11.2022	4
18.	6–9.12.2022	4
19.	21–22.12.2022	3
Razem	19 posiedzeń	69 dni

Tabela 2 – Liczba uchwał podjętych w sprawach osobowych w 2022 r.

Termin posiedzenia KRS	Powołania na wolne stanowiska sędziowskie i asesorskie w WSA	Cofnięcia zgłoszeń	Przekształcenie stanowiska asesorskiego na sędziowskie SR	Przekształcenie stanowiska asesorskiego na sędziowskie WSA	Powrót na poprzednio zajmowane stanowisko	Zastrzeżenia	Mianowanie egzaminowanych aplikantów aplikacji sędziowskiej	Przeniesienia sędziów w stan spoczynku	Oświadczenie woli o dalszym zajmowaniu stanowiska	Odwolanie od podziału czynności	Oświadczenie o posiadaniu obywatelstwa obcego państwa	Ponowne rozpatrzenie sprawy	Razem
18-21.01.2022	37	18	1					9	3	1		1	70

31.01.2022 głosowanie obiegowe		5						5					10
14- 18.02.2022	33	9	1			4		3	2	6		2	60
1-4.03.2022	30	10	3			1		1	2	12			59
31.03- 1.04.2022	16	7	1			2		5	1	2			34
12- 14.04.2022	13	6	9	1					7	3			39
26- 29.04.2022	31	10	3					4	5	9			62
26.05.2022		7						7		2			16
7- 10.06.2022	34	7	3					2	2				48
21- 24.06.2022	8	5					173	1	2			3	192
12- 15.07.2022	32	6	26	2				1	3	9		1	80
26- 29.07.2022	34	11	5					3	2	8		2	65
30.08- 2.09.2022	31	7	7					2	2	1			50
13.16.09.202 2	14	1	2				2	2	2				23
11- 14.10.2022	25	10	1			2		2		6			46
18- 20.10.2022	5	7		1						1		1	15
8- 10.11.2022	4	4				1		4	1	1			15
22- 25.11.2022	33	13	5					4	4			3	62
6-9.12.2022	28	11							1	3			43
20- 22.12.2022	24	6	2	2				1	1	1			37
Razem	432	160	69	6	-	10	175	56	40	65	-	13	1026

Tabela 3 – Liczba kandydatów i wniosków o powołanie na stanowiska sędziowskie i asesorskie rozpatrzonych przez Krajową Radę Sądownictwa na posiedzeniach plenarnych w 2022 r.

Lp.	Zajmowane stanowisko	Liczba kandydatów	Z wnioskiem o powołanie	Bez wniosku o powołanie	Umorzenie postępowania	Cofnięcie zgłoszenia	Pozostawienie wniosku bez rozpatrzenia	Liczba zgłoszeń
1.	Sędzia SO	38	27	10		5		42
2.	Sędzia SR	217	147	64	2	22		235
3.	Sędzia WSO	1	1					
4.	Sędzia WSG	1		1	1			2
5.	Asesor sądowy WSA	6	6					6
6.	Asesor sądowy SR	69	67	1		1		69
7.	Asesor prokuratorski	1		1				1
8.	Starszy referendarz SO	1		1				1
9.	Starszy referendarz SR	35	24	11		5		40
10.	Starszy referendarz WSA	13	3	15		3		21
11.	Referendarz WSA	9	1	8		1		10
12.	Referendarz SR	87	50	35	1	23		109
13.	Starszy asystent sędziego NSA	22	2	24		3		29
14.	Starszy asystent sędziego WSA	43	10	39		6		55
15.	Starszy asystent sędziego SA	7	5	1		1		7
16.	Starszy asystent sędziego SO	22	11	11		8		30
17.	Starszy asystent sędziego SR	10	3	8		1		12
18.	Asystent sędziego TK	1		1		1		2
19.	Asystent sędziego WSA	9	1	8		1		10
20.	Asystent sędziego SA	1	1					1
21.	Asystent sędziego SO	7	3	3		2		8
22.	Asystent sędziego SR	8	3	5		5		13

23.	Egzaminowany aplikant aplikacji sędziowskiej	173	173					173
24.	Egzaminowany aplikant aplikacji prokuratorskiej	2	2					2
25.	Prokurator PK	1	1			1		2
26.	Prokurator PO	3	2	1				3
27.	Prokurator PR	16	9	8		2		19
28.	Adwokat	147	52	96		33		181
29.	Radca prawny	138	39	97	1	30		167
30.	Notariusz	1		1				1
31.	Inne*	32	10	22	1	7		40
	SUMA	1121	653	472	8	159		1292
	w tym kobiet	674	396	277	2	105		780
	w tym mężczyzn	447	257	195	6	54		512
* pracownicy naukowcy, członkowie SKO, pracownicy urzędów państwowych								

Tabela 4 – Liczba zarejestrowanych w 2022 r. postępowań na wolne stanowiska sędziowskie (w tym asesorskie w WSA) oraz postępowań dotyczących przekształceń stanowisk asesorskich w WSA i SR w stanowiska sędziowskie i liczba kandydatów

	Liczba postępowań	Liczba zgłoszeń
Ogółem w tym:	457	922
Sąd Najwyższy	2	16
Naczelny Sąd Administracyjny	3	25
Wojewódzkie Sądy Administracyjne	2	24
Wojewódzkie Sądy Administracyjne – przekształcenie stanowiska asesorskiego na sędziowskie	5	5
Wojewódzkie Sądy Administracyjne – Asesorzy	25	190
Wojskowe Sądy Okręgowe		
Wojskowe Sądy Garnizonowe	3	7

Sądy powszechne	417	655
w tym:		
Sądy apelacyjne	32	36
Sądy okręgowe	156	217
Sądy rejonowe	157	330
Sądy rejonowe - przekształcenie stanowiska asesorskiego na stanowisko sędziowskie	70	70
Sądy rejonowe – asesorzy*	2*	2

*Zgłoszenie egzaminowanych aplikantów aplikacji prokuratorskiej na stanowiska asesorów sądowych w sądach powszechnych w pionie karnym.

Tabela 5 – Liczba kandydatów, w stosunku do których KRS w 2022 r. podjęła uchwały w przedmiocie wniosków o powołanie na wolne stanowiska sędziowskie (oraz asesorskie w wojewódzkich sądach administracyjnych)

	Liczba postępowań rozpatrzonych	Liczba kandydatów zaopiniowanych pozytywnie	Liczba kandydatów zaopiniowanych negatywnie	Liczba kandydatów – umorzenie postępowania (inne niż cofnięcie)	Razem
Liczba wszystkich kandydatów	501	478	472	8	958
w tym:					
Sąd Najwyższy					
Naczelny Sąd Administracyjny					
Wojewódzkie Sądy Administracyjne	12	13	55		68
Wojewódzkie Sądy Administracyjne - Asesorzy	24	32	130	4	166
Wojskowe Sądy Okręgowe					

Wojskowe Sądy Garnizonowe	3	3	4	7
Sądy powszechne	461	430	283	717
w tym:			4	
Sądy apelacyjne	33	29	11	40
Sądy okręgowe	181	162	76	241
Sądy rejonowe	247	239	196	436

Tabela 6 – Liczba nominacji sędziowskich (oraz asesorskich w wojewódzkich sądach administracyjnych) wręczonych przez Prezydenta RP w 2022 r.

	Liczba wręczonych nominacji
Liczba ogółem	822
w tym:	
Sąd Najwyższy	10
Naczelny Sąd Administracyjny	13
Wojewódzkie Sądy Administracyjne	21
Wojewódzkie Sądy Administracyjne – asesorzy	29
Wojskowe Sądy Okręgowe	
Wojskowe Sądy Garnizonowe	
Sądy powszechne	749
w tym:	
Sądy apelacyjne	31
Sądy okręgowe	195
Sądy rejonowe	348
Sądy rejonowe – asesor	175

Tabela 7 – Struktura kandydatur rozpatrzonych pozytywnie przez Krajową Radę Sądownictwa w postępowaniach nominacyjnych na stanowisko sędziowskie w 2022 r.

Lp.	Zajmowane stanowisko	Z wnioskiem o powołanie	Powołanie na wolne stanowisko sędziowskie w drodze awansu						Powołanie na wolne stanowisko sędziowskie po raz pierwszy						
			SN	NSA	WSA	SA	SO	SR	SN	NSA	WSA	SA	SO	SR	WSG
1.	Sędzia SO	27			1	26									
2.	Sędzia SR	147			2	2	143								
3.	Sędzia WSO	1					1								
4.	Sędzia WSG														
5.	Asesor sądowy WSA	6									6				
6.	Asesor sądowy SR	67												67	
7.	Asesor prokuratorski														
8.	Starszy referendarz SO														
9.	Starszy referendarz SR	24												24	
10.	Starszy referendarz WSA	3									3				
11.	Referendarz WSA	1									1				
12.	Referendarz SR	50												50	
13.	Starszy asystent sędziego NSA	2									2				
14.	Starszy asystent sędziego WSA	10									10				
15.	Starszy asystent sędziego SA	5												5	
16.	Starszy asystent sędziego SO	11												11	
17.	Starszy asystent sędziego SR	3												3	
18.	Asystent sędziego TK														
19.	Asystent sędziego WSA	1									1				
20.	Asystent sędziego SA	1												1	

21.	Asystent sędziego SO	3												3		
22.	Asystent sędziego SR	3								1				2		
23.	Egzaminowany aplikant aplikacji sędziowskiej	173												173		
24.	Egzaminowany aplikant aplikacji prokuratorskiej	2												2		
25.	Prokurator PK	1											1			
26.	Prokurator PO	2											1	1		
27.	Prokurator PR	9												7	2	
28.	Adwokat	52								1			7	44		
29.	Radca prawny	39								10			7	21	1	
30.	Notariusz															
31.	Inne*	10								7	1		2			
	SUMA	653			3	28	144					42	1	18	414	3
	w tym kobiet	396			2	12	85					22		13	261	1
	w tym mężczyzn	257			1	16	59					20	1	5	153	2
	* pracownicy naukowci, pracownicy urzędów państwowych, członkowie SKO															

Tabela 8 – Liczba kandydatów, w stosunku do których KRS podjęła w 2022 r. uchwały o umorzeniu postępowania w związku z cofnięciem zgłoszenia

	Umorzenie postępowania
Liczba wszystkich kandydatów	160
w tym:	
Sąd Najwyższy	
Naczelny Sąd Administracyjny	
Wojewódzki Sąd Administracyjny	7
Wojewódzkie Sądy Administracyjne – asesory	27
Wojskowe Sądy Okręgowe	

Wojskowe Sądy Garnizonowe

Sądy powszechne	126
w tym:	
Sądy Apelacyjne	6
Sądy Okręgowe	31
Sądy Rejonowe	89

Tabela 9 - Mianowanie egzaminowanych aplikantów aplikacji sędziowskiej na stanowisko asesora w sądach powszechnych*

Liczba egzaminowanych aplikantów aplikacji sędziowskiej	Liczba egzaminowanych aplikantów w stosunku do których nie wyrażono sprzeciwu	Liczba egzaminowanych aplikantów w stosunku do których wyrażono sprzeciw
173	171	2

W przypadku dwóch aplikantów Rada wyraziła sprzeciw z uwagi na posiadanie przez nich obywatelstwa innego państwa. Po przedstawieniu przez aplikantów dokumentów o zrzeczeniu się podwójnego obywatelstwa Rada ponownie zajęła się sprawą i w stosunku do tych dwóch aplikantów nie wyraziła sprzeciwu.

Tabela 10 - Liczba uchwał KRS w przedmiocie zastrzeżeń kandydatów na pozostawienie przez właściwego prezesa sądu bez rozpatrzenia zgłoszenia na wolne stanowisko sędziowskie

	Liczba uchwał o nieuwzględnieniu zastrzeżenia	Liczba uchwał o uwzględnieniu zastrzeżenia	Liczba uchwał o umorzeniu postępowania	Razem
Liczba wniesionych zastrzeżeń	7	3	-	10

Tabela 11 - Odwołania od podziału czynności sędziów i asesorów w 2022 r.

	Liczba uchwał uwzględniających odwołanie	Liczba uchwał oddalających odwołanie	Liczba uchwał o umorzeniu postępowania	Razem
Liczba wszystkich odwołań w tym:	1	26	38	65
Sąd Najwyższy				
Naczelny Sąd Administracyjny				
Wojewódzkie Sądy Administracyjne				
Wojewódzkie Sądy Administracyjne – Asesorzy				
Wojskowe Sądy Okręgowe				
Wojskowe Sądy Garnizonowe				
Sądy powszechne w tym:		26	38	564
Sądy apelacyjne		4	2	6
Sądy okręgowe		2	17	19
Sądy rejonowe		20	19	39

Tabela 12 - Przekształcenie stanowiska asesorskiego na stanowisko sędziowskie w 2022 r.

	Liczba wniosków asesorów	Liczba wniosków rozpatrzonych pozytywnie	Liczba wniosków rozpatrzonych negatywnie	Liczba wniosków umorzonych / odroczonech	RAZEM wniosków rozpatrzonych
Wojewódzkie Sądy	6	6	-	-	6

Administracyjne – Asesorzy					
Sądy Rejonowe – Asesorzy	69	67	1	1/0	69

Tabela 13 - Wysłuchania kandydatów na stanowiska sędziowskie i asesorskie w 2022 r.

Liczba posiedzeń KRS	Liczba kandydatów wysłuchanych do sądów							Łącznie
	SN	NSA	WSA	SA	WSO /WSR	SO	SR	
19			94	5		2	3	104

Tabela 14 - Liczba posiedzeń zespołów członków KRS (postępowania nominacyjne) oraz wysłuchanych kandydatów i innych osób w 2022 r.

Liczba dni posiedzeń KRS	Liczba posiedzeń zespołów	Liczba wysłuchanych kandydatów i innych osób				Liczba wysłuchanych osób – innych niż kandydaci			
		przed Radą	przed zespołem (osobiście)	w trybie video-konferencji	Wizytatorzy	Przew. wydziałów	prezesa sądów	inni	
69	864			104					
		104							

Tabela 15 - Liczba projektów ustaw do zaopiniowania, które wpłynęły do KRS w 2022 r.

Liczba projektów ustaw						projekt oceny funkcjonowania ustawy
rządowy	poselski	senacki	prezydencki	obywatelski	łącznie	
50	28	14	3	2	97	1

Tabela 16 - Liczba projektów rozporządzeń do zaopiniowania, które wpłynęły w 2022 r.

Liczba projektów rozporządzeń				
Ministerstwo Sprawiedliwości	Prezes Rady Ministrów	Prezydent RP	inne resortowe	łącznie
53	1	8	1	63

Tabela 17 - Liczba stanowisk KRS i Prezydium KRS w 2022 r.

	Stanowiska KRS			Stanowiska/opinie Prezydium KRS
	Inne	stanowiska (ws. problemowych) zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 5	w przedmiocie postępowania przed ETPCz	
	0	13	18	
Razem	31			10

**5. Rozpatrywanie i ocena kandydatur
na stanowiska sędziów wszystkich rodzajów sądów
i asesorów sądowych w sądach administracyjnych**

5.1. Wprowadzenie

Zgodnie z art. 179 Konstytucji RP Prezydent RP powołuje sędziów na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa. Dlatego też, zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy o KRS, Rada rozpatruje zgłoszenia i ocenia kandydatów na wolne stanowiska sędziów Sądu Najwyższego oraz stanowiska sędziowskie w sądach powszechnych, sądach administracyjnych i sądach wojskowych oraz na wolne stanowiska asesorskie.

W sprawach indywidualnych Rada podejmuje uchwały po wszechstronnym rozważeniu sprawy – na podstawie udostępnionej dokumentacji oraz wyjaśnień uczestników postępowania lub innych osób (art. 33 ust. 1 ustawy o KRS). W celu przygotowania sprawy indywidualnej do rozpatrzenia na posiedzeniu Rady Przewodniczący Rady wyznacza zespół. Zespół złożony jest z członków Rady i dokonuje kompleksowego przeglądu dotychczasowej działalności każdego kandydata, analizuje przebieg drogi zawodowej, ocenia poziom kwalifikacji i inne przewidziane w ustawie kryteria. W skład zespołu wchodzi trzech członków Rady. W uzasadnionych przypadkach Przewodniczący może wyznaczyć zespół liczący więcej członków Rady niż trzech. Członkami zespołu nie mogą być wyłącznie sędziowie albo wyłącznie posłowie i senatorowie. Członkami zespołu nie mogą być również sędziowie sądu, z którego działalnością związana jest dana sprawa, oraz sądu działającego w tym samym okręgu sądowym. Wyznaczając zespół, Przewodniczący Rady zawiadamia Ministra Sprawiedliwości o jego powołaniu oraz informuje o sprawach indywidualnych przekazanych zespołowi w celu przygotowania ich do rozpatrzenia na posiedzeniu Rady. Minister Sprawiedliwości w terminie dwudziestu jeden dni od dnia otrzymania takiej informacji może przedstawić Radzie opinię w sprawie indywidualnej. Przed upływem terminu na przedstawienie opinii przez Ministra Sprawiedliwości zespół nie może przyjąć w sprawie stanowiska (art. 31 ustawy o KRS). Rada informuje uczestników postępowań o terminach planowanych posiedzeń, na których są rozpatrywane ich zgłoszenia, oraz umożliwia im składanie pisemnych wyjaśnień czy uzupełnianie dokumentów. W wypadku ubiegania się o wolne stanowisko sędziowskie lub asesorskie przez osoby wykonujące inne zawody prawnicze (adwokatów, radców prawnych, notariuszy) lub zajmujące stanowisko prokuratora, radcy, starszego radcy lub wiceprezesa Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, o terminach posiedzeń zespołów Rada zawiadamia właściwe centralne organy danego samorządu: Naczelną Radę Adwokacką, Krajową Radę Radców Prawnych, Krajową Radę Notarialną, Krajową Radę

Prokuratorów przy Prokuratorze Generalnym lub Prezesa Prokuratury Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej. Przedstawiciele tych gremiów mają prawo wziąć udział w posiedzeniach zespołów z głosem doradczym (art. 36 ustawy o KRS). Przygotowując do rozpatrzenia i oceny na posiedzeniu Rady kandydatury osób ubiegających się o powołanie na stanowiska sędziowskie lub asesorskie, zespół przyjmuje stanowisko bezwzględną większością głosów w obecności wszystkich swoich członków. Głosowanie jest jawne, chyba że zespół większością głosów zadecyduje o głosowaniu tajnym. Posiedzenia zespołów są protokołowane, a ich stanowiska zawierają uzasadnienia (art. 34 ustawy o KRS).

W 2022 r., zgodnie z art. 19 ust. 3 Regulaminu KRS, zespół mógł wystąpić do Rady o wezwanie uczestnika postępowania do osobistego stawienia na posiedzeniu zespołu lub Rady, a także do złożenia przez niego wyjaśnień (pisemnych lub – za pośrednictwem systemu teleinformatycznego). Zespół mógł wysłuchać uczestników postępowania oraz inne osoby również w formie wideokonferencji. W sytuacji, gdy na stanowisko sędziowskie lub asesorskie zgłosił się więcej niż jeden kandydat, zespół członków Rady opracowywał listę rekomendowanych kandydatów, kierując się przy ustalaniu ich kolejności na liście przede wszystkim oceną kwalifikacji, a ponadto uwzględniając: doświadczenie zawodowe, w tym doświadczenie w stosowaniu przepisów prawa, dorobek naukowy, opinie przełożonych, rekomendacje, publikacje i inne dokumenty dołączone przez kandydatów do karty zgłoszenia, a także opinię kolegium właściwego sądu oraz ocenę właściwego zgromadzenia ogólnego sędziów. Brak tych dokumentów nie stanowił jednak przeszkody do opracowania listy rekomendowanych kandydatów (art. 35 ust. 1–3 ustawy o KRS). Rada rozpatruje i ocenia wszystkie zgłoszone kandydatury łącznie i podejmuje uchwałę obejmującą rozstrzygnięcia w przedmiocie przedstawienia wniosku o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego w stosunku do wszystkich kandydatów (art. 37 ust. 1 ustawy o KRS). Rada może przedstawić Prezydentowi RP kandydata z wnioskiem o powołanie, ale może także odmówić wystąpienia z takim wnioskiem. Odmowa może być podyktowana różnymi względami, wynikającymi ze stanu faktycznego konkretnej sprawy. W każdym jednak przypadku uchwała swoim zakresem podmiotowym obejmuje wszystkich kandydatów, którzy zgłosili się w danym postępowaniu, tzn. na konkretnie określone stanowisko w danym sądzie.

Po przywróceniu do porządku prawnego instytucji asesury, od 2020 r. Rada rozpoznaje wnioski asesorów sądowych w sądach powszechnych i w wojewódzkich sądach administracyjnych o powołanie do pełnienia urzędu na stanowisku sędziego. Regulacje

dotyczące asesorów w sądach powszechnych, zawarte w ustawie z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2020 r. poz. 2072, ze zm.; dalej: „p.u.s.p.”), na mocy art. 29 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. – Prawo o ustroju sądów administracyjnych (Dz. U. z 2021 r. poz. 137; dalej: „p.u.s.a.”) stosuje się odpowiednio do postępowania w przedmiocie powołania asesora sądowego w wojewódzkim sądzie administracyjnym na stanowisko sędziego tego sądu. Rozpatrując sprawy tego rodzaju należy mieć na uwadze, że asesor sądowy nie ubiega się o nowe, wolne stanowisko sędziowskie. Zgodnie bowiem z art. 20a § 3 p.u.s.p., stanowisko asesorskie przekształca się z mocy prawa w stanowisko sędziowskie z chwilą powołania zajmującego je asesora sądowego do pełnienia urzędu na stanowisku sędziowskim.

W realiach pracy Rady, postępowanie nominacyjne w przedmiocie powołania asesora sądowego na stanowisko sędziego przypomina – z zastrzeżeniem art. 37a ustawy o KRS – konkurs, w którym na 1 wolne stanowisko sędziowskie zgłosił się tylko 1 kandydat.

W związku z tym, że sprawa dotyczy nominacji sędziowskiej, zespół członków KRS nie może przyjąć stanowiska przed upływem terminu na przedstawienie opinii przez Ministra Sprawiedliwości (art. 31 ust. 2b w związku z art. 34 ust. 1 ustawy o KRS).

Zgodnie zaś z przywołanym art. 37a ustawy o KRS, jeżeli na stanowisko sędziowskie zgłosił się asesor sądowy, uchwała o nieprzedstawieniu wniosku o powołanie do pełnienia urzędu sędziego może zostać podjęta dopiero po uprzednim rozpatrzeniu zgłoszonych przez asesora uwag do oceny kwalifikacji w trybie określonym w art. 5 ust. 1 pkt 3 tej ustawy. Oznacza to, że podjęcie negatywnej decyzji wymaga uprzedniego zarządzenia przez Radę lustracji pracy tego asesora sądowego. W takim przypadku lustracji pracy asesora sądowego dokonuje trzech sędziów wizytatorów wyznaczonych w drodze losowania spośród sędziów wizytatorów z obszaru innej apelacji niż ta, na obszarze której ma siedzibę sąd, w którym asesor sądowy pełni służbę, w terminie nie dłuższym niż sześćdziesiąt dni. Sędziowie wizytatorzy po rozpatrzeniu uwag podtrzymują ocenę kwalifikacji asesora sądowego, do której zgłoszono uwagi, albo dokonują oceny odmiennej. Stanowisko sędziów wizytatorów sporządza się na piśmie wraz z uzasadnieniem i doręcza się asesorowi sądowemu. Zgodnie z art. 106k § 2 pkt 4 p.u.s.p., w razie nieprzedstawienia przez Radę wniosku o powołanie asesora sądowego do pełnienia urzędu na stanowisku sędziowskim, stosunek służbowy asesora sądowego wygasa z dniem uprawomocnienia się uchwały Rady.

Każda uchwała Rady podjęta w sprawie indywidualnej wymaga uzasadnienia

(art. 42 ust. 1 ustawy o KRS). Przepis nie określa jednak wymaganej treści uzasadnienia. Z punktu widzenia prawnej ochrony interesów poszczególnych kandydatów wystarczające jest przede wszystkim dokładne przedstawienie kandydatów wybranych przez Radę. Uzasadnienie uchwały sporządza się w terminie miesiąca od jej podjęcia.

5.2. Zgłoszenia na wolne stanowiska sędziowskie i asesorskie

Krajowa Rada Sądownictwa nie ma wpływu na liczbę wolnych stanowisk sędziowskich objętych postępowaniami konkursowymi w danym roku. Postępowania te inicjują: Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego – w odniesieniu do wolnych stanowisk sędziów Sądu Najwyższego, Prezes Naczelnego Sądu Administracyjnego – w odniesieniu do wolnych stanowisk sędziów Naczelnego Sądu Administracyjnego oraz sędziów i asesorów sądowych w wojewódzkich sądach administracyjnych oraz Minister Sprawiedliwości – w odniesieniu do wolnych stanowisk sędziowskich w sądach powszechnych i wojskowych.

W 2022 r. Krajowa Rada Sądownictwa prowadziła 477 postępowań konkursowych, w ramach których do obsadzenia przeznaczono 477 wolnych stanowisk sędziowskich we wszystkich rodzajach sądów i 24 postępowania konkursowe na wolne stanowiska asesorskie w wojewódzkich sądach administracyjnych, w których do obsadzenia przeznaczono 33 stanowiska. W konkursach uczestniczyło 946 kandydatów.

W 2022 r. Rada ponownie rozpoznała 42 postępowania na skutek uchylenia uchwał Rady przez Sąd Najwyższy: w tym: 36 postępowań (dotyczących 37 wolnych stanowisk sędziowskich i asesora w WSA) na skutek uchylenia uchwały Rady przez Sąd Najwyższy, 1 postępowanie dotyczące nieprzedstawienia z wnioskiem o powołanie do pełnienia, 2 postępowania w przedmiocie oświadczeń woli sędziego, 2 postępowania w przedmiocie przeniesienia sędziego w stan spoczynku z uwagi na stan zdrowia oraz 1 postępowanie w przedmiocie pozostawienia karty zgłoszenia bez dalszego biegu.

Rada przeprowadziła także 175 postępowań w przedmiocie mianowania na stanowisko asesora sądowego w sądzie powszechnym egzaminowanych aplikantów aplikacji sędziowskiej i prokuratorskiej.

W 2022 r. w stosunku do 1 asesora sądowego Rada podjęła uchwałę w przedmiocie zarządzenia lustracji jego pracy asesora sądowego przez trzech sędziów wizytatorów

wyznaczonych w drodze losowania spośród sędziów wizytatorów z obszaru innej apelacji niż ta, na obszarze której ma siedzibę sąd, w którym asesor sądowy pełni służbę.

W 2022 r. w Biurze Krajowej Rady Sądownictwa zarejestrowano 457 postępowań obejmujących zgłoszenia 922 kandydatów na wolne stanowiska sędziowskie lub asesorskie w sądach administracyjnych.

Rada podjęła 432 uchwały w przedmiocie przedstawienia Prezydentowi RP wniosków o powołanie na stanowiska sędziowskie. W 2022 roku Rada podjęła także 69 uchwał w przedmiocie przedstawienia Prezydentowi RP wniosków asesorów w sądach powszechnych o powołanie na stanowiska sędziowskie i 6 uchwał w przedmiocie przedstawienia Prezydentowi RP wniosków asesorów w wojewódzkich sądach administracyjnych o powołanie na stanowiska sędziowskie.

W 2022 r. Rada oceniając wnioski na wolne stanowiska sędziowskie i asesorskie pozytywnie zaopiniowała 653 kandydatów, 472 kandydatów oceniła negatywnie a w stosunku do 8 umorzyła postępowanie.

W związku z cofnięciem zgłoszenia przez 159 kandydatów Rada podjęła uchwały o umorzeniu postępowania w sprawie ze zgłoszenia na wolne stanowisko sędziowskie.

Przedstawione powyżej dane obejmują zarówno pierwsze powołanie na stanowisko sędziowskie, jak również awanse na wyższe stanowiska sędziowskie.

Tabela 18 - Postępowania nominacyjne na stanowiska sędziów wszystkich rodzajów sądów oraz asesorów sądowych w WSA rozpatrzonych w 2022 r.

Rodzaj sądu	Liczba postępowań	Liczba stanowisk obsadzonych	Liczba stanowisk ogłoszonych w 2022
SN			
NSA			
WSA	13 (sędziowie)	13	13
	24 (asesorzy)	32	33
sądy powszechne	461	428	461
sądy wojskowe	3	3	3
RAZEM:	501	476*	510

* Pozytywnie zaopiniowano 478 wniosków. 2 kandydatów pozytywnie zaopiniowanych wycofało zgłoszenia.

Tabela 19 - Liczba kandydatów przedstawionych w 2022 r. Prezydentowi RP z wnioskiem o powołanie na stanowisko sędziego, asesora sądowego w wojewódzkim sądzie administracyjnym i asesora w sądzie powszechnym

	Kandydaci przekazani do KPRP	Uchwały przekazane do KPRP
Liczba ogółem w tym:	693	657
Sąd Najwyższy	4	2
Naczelny Sąd Administracyjny	15	7
Wojewódzkie Sądy Administracyjne	10	7
Wojewódzkie Sądy Administracyjne – przekształcenie stanowiska asesorskiego na sędziowskie	4	4
Wojewódzkie Sądy Administracyjne – asesorzy	29	20
Wojskowe Sądy Okręgowe		
Wojskowe Sądy Garnizonowe	2	2
Sądy powszechne w tym:	629	615
Sądy apelacyjne	35	34
Sądy okręgowe	174	161
Sądy rejonowe	180	180
Sądy rejonowe – przekształcenie stanowiska asesora na sędziego	67	67
Sądy rejonowe - asesorzy	175	175

Tabela 20 - Liczba wniosków o powrót na poprzednio zajmowane stanowisko

	Liczba wniosków nieuwzględnionych	Liczba wniosków uwzględnionych	Liczba wniosków umorzonych i odroczonych	Razem
Liczba wniosków o powrót na poprzednio zajmowane stanowisko	0	0	0	0

5.3. Odwołania od uchwał Rady w sprawach nominacyjnych

Odwołania od uchwał Krajowej Rady Sądownictwa w sprawach indywidualnych, w tym nominacyjnych, wnoszone są do Sądu Najwyższego przez uczestników postępowania. Zgodnie z ustawą, do rozpoznania tych odwołań właściwa jest Izba Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych.

W 2022 r. do Krajowej Rady Sądownictwa wpłynęło łącznie 99 odwołań od uchwał Krajowej Rady Sądownictwa, w tym 74 odwołania dotyczyły uchwał w przedmiocie powołania do pełnienia urzędu na wolne stanowiska sędziowskie oraz asesorskie. W sprawach nominacyjnych Sąd Najwyższy uchylił 14 uchwał Rady. Ponadto, 2 odwołania dotyczyły uchwał w przedmiocie zastrzeżeń od pozostawienia kandydatur na stanowisko sędziowskie bez rozpatrzenia.

**6. Sprawy dotyczące przeniesienia
lub przejścia sędziego w stan spoczynku**

6.1. Wprowadzenie

Sytuacje i przyczyny, z powodu których sędzia przechodzi w stan spoczynku lub zostaje przeniesiony w stan spoczynku, zostały określone w Konstytucji. Są nimi: osiągnięcie określonej granicy wieku (art. 180 ust. 4 Konstytucji), choroba lub utrata sił uniemożliwiająca sędziemu sprawowanie urzędu (art. 180 ust. 3 Konstytucji) oraz zmiana ustroju sądów lub zmiana granic okręgów sądowych – w tym wypadku sędziego można przenieść do innego sądu lub w stan spoczynku (art. 180 ust. 5 Konstytucji).

Granica wieku, o której mowa w art. 180 ust. 4 Konstytucji, po osiągnięciu której sędzia przechodzi w stan spoczynku, została określona w art. 69 § 1 p.u.s.p. i zasadniczo wynosi 65 lat (art. 69 p.u.s.p. określa w niektórych wypadkach inny próg wiekowy, m.in. w zależności od płci osoby zajmującej stanowisko sędziowskie). Sędzia może jednak oświadczyć wolę dalszego zajmowania stanowiska. Zgodnie z art. 69 § 1b p.u.s.p. Krajowa Rada Sądownictwa może wyrazić zgodę na dalsze zajmowanie stanowiska sędziego, jeżeli jest to uzasadnione interesem wymiaru sprawiedliwości lub ważnym interesem społecznym, w szczególności jeśli przemawia za tym racjonalne wykorzystanie kadr sądownictwa powszechnego lub potrzeby wynikające z obciążenia zadaniami poszczególnych sądów. Art. 69 § 3 p.u.s.p. stanowi, że w razie wyrażenia przez Krajową Radę Sądownictwa takiej zgody, sędzia może zajmować stanowisko nie dłużej niż do ukończenia 70. roku życia. Sędzia ten może przejść w stan spoczynku za trzymiesięcznym uprzedzeniem, składając odpowiednie oświadczenie Krajowej Radzie Sądownictwa. Na wniosek sędziego Krajowa Rada Sądownictwa może udzielić zgody na przejście w stan spoczynku przed upływem okresu uprzedzenia.

Szczegółowe regulacje dotyczące przeniesienia sędziego w stan spoczynku na skutek uniemożliwiających mu sprawowanie urzędu choroby lub utraty sił, o którym stanowi art. 180 ust. 3 Konstytucji, określa art. 70 p.u.s.p. Zgodnie z art. 70 § 1 p.u.s.p. sędziego przenosi się w stan spoczynku na jego wniosek albo na wniosek właściwego kolegium sądu, jeżeli z powodu choroby lub utraty sił został uznany przez lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych za trwale niezdolnego do pełnienia obowiązków sędziego.

Wniosek o przeniesienie sędziego w stan spoczynku powinien zawierać uzasadnienie, a ponadto powinny być do niego dołączone dokumenty stwierdzające okoliczności stanowiące podstawę przeniesienia sędziego w stan spoczynku, do których to dokumentów ustawodawca

zalicza orzeczenia lekarza orzecznika i komisji lekarskiej ZUS. W świetle art. 70 § 1 p.u.s.p. okolicznością stanowiącą podstawę przeniesienia w stan spoczynku jest orzeczenie lekarza orzecznika ZUS stwierdzające trwałą niezdolność do pełnienia obowiązków sędziego, spowodowaną chorobą lub utratą sił. Przesłanki określone w art. 70 § 1 p.u.s.p. mają charakter wiążący, ponieważ stwierdzona zgodnie z jego wymaganiami trwała niezdolność do pełnienia służby nie pozostawia Krajowej Radzie Sądownictwa swobody odnośnie do decyzji o przeniesieniu sędziego w stan spoczynku.

Rozwinięciem regulacji z art. 180 ust. 5 Konstytucji na gruncie ustawodawstwa zwykłego jest, odnoszący się do tych samych sytuacji, art. 71 § 3 p.u.s.p., zgodnie z którym sędzia może być przeniesiony w stan spoczynku, na wniosek Ministra Sprawiedliwości, w razie zmiany ustroju sądów lub zmiany granic okręgów sądowych, jeżeli nie został przeniesiony do innego sądu. W świetle aktualnie obowiązujących przepisów, zatem to wyłącznie Ministrowi Sprawiedliwości przysługuje uprawnienie do wystąpienia do Krajowej Rady Sądownictwa z wnioskiem o przeniesienie sędziego w stan spoczynku w razie zmiany ustroju sądów lub zmiany granic okręgów sądowych.

Zgodnie z art. 73 § 1 p.u.s.p. w sprawach przeniesienia sędziego w stan spoczynku, o których mowa w art. 70 i art. 71 p.u.s.p., decyzję podejmuje Krajowa Rada Sądownictwa, na wniosek sędziego, kolegium właściwego sądu albo Ministra Sprawiedliwości. W myśl § 3 powyższego artykułu odwołanie w tych sprawach przysługuje sędziemu i prezesowi właściwego sądu oraz Ministrowi Sprawiedliwości, a w sprawach, w których wniosek został złożony przez kolegium sądu – także temu kolegium.

Stosownie do treści art. 73 § 2 p.u.s.p. oraz art. 44 ust. 1 ustawy o KRS od decyzji Rady w sprawie przeniesienia sędziego w stan spoczynku lub odmowy przeniesienia sędziego w stan spoczynku przysługuje odwołanie do Sądu Najwyższego. Z kolei w sprawach prowadzonych na skutek składanych przez sędziów oświadczeń woli dalszego zajmowania urzędu, zgodnie z art. 69 § 1b p.u.s.p. – uchwała Krajowej Rady Sądownictwa jest ostateczna.

6.2. Dane statystyczne

Tabela 21 - Liczba zarejestrowanych wniosków o przeniesienie w stan spoczynku i oświadczeń o przejściu w stan spoczynku

	Oświadczenia o przejściu w stan spoczynku (art. 69 p.u.s.p.)	Wnioski o przeniesienie w stan spoczynku (art. 70 p.u.s.p.)
Liczba ogółem	2	40
w tym:		
Sąd Najwyższy		
Naczelny Sąd Administracyjny		
Wojewódzkie Sądy Administracyjne	1	1
Wojewódzkie Sądy Administracyjne - asesory		
Wojskowe Sądy Okręgowe		2
Wojskowe Sądy Garnizonowe		
Sądy powszechne	1	37
w tym:		
Sądy apelacyjne	1	2
Sądy okręgowe		8
Sądy rejonowe		37

Tabela 22 - Liczba uchwał dotyczących oświadczenia o przejściu w stan spoczynku na podstawie art. 69 p.u.s.p.

Art. 69 p.u.s.p.	Liczba spraw rozpatrzonych pozytywnie	Liczba spraw rozpatrzonych negatywnie	Liczba spraw umorzonych	Liczba spraw odroczonech (biegli)	RAZEM
Liczba wszystkich wniosków	6	-	-	-	6
w tym:					
Sąd Najwyższy					
Naczelny Sąd Administracyjny					
Wojewódzkie Sądy Administracyjne	2				2
Wojewódzkie Sądy Administracyjne - Asesorzy					
Wojskowe Sądy Okręgowe					
Wojskowe Sądy Garnizonowe					
Sądy powszechne	4				4
w tym:					
Sądy apelacyjne	1				1
Sądy okręgowe	3				3
Sądy rejonowe					

Tabela 23 - Liczba uchwał dotyczących wniosków o przeniesienie w stan spoczynku na podstawie art. 70 p.u.s.p.

Art. 70	Liczba wniosków rozpatrzonych pozytywnie	Liczba wniosków rozpatrzonych negatywnie	Liczba wniosków umorzonych	Liczba wniosków odroczonech (biegli)	RAZEM
Liczba wszystkich wniosków	36	8	4	2	50
w tym:					
Sąd Najwyższy	1				1
Naczelny Sąd Administracyjny					
Wojewódzkie Sądy Administracyjne	1				1
Wojewódzkie Sądy Administracyjne - Asesorzy					
Wojskowe Sądy Okręgowe			2		2
Wojskowe Sądy Garnizonowe					
Sądy powszechne	35	8	2	2	47
w tym:					
Sądy apelacyjne	3				3
Sądy okręgowe	8	3	1		12
Sądy rejonowe	24	5	1	2	32

Tabela 24 - Oświadczenia woli dalszego zajmowania stanowiska sędziego po osiągnięciu górnej granicy wieku przejścia w stan spoczynku

	Liczba uchwał o wyrażeniu zgody	Liczba uchwał o odmowie wyrażenia zgody	Liczba uchwał o umorzeniu postępowania	Razem
Liczba wszystkich oświadczeń w tym:	30	8	2	40
Sąd Najwyższy				
Naczelny Sąd Administracyjny				
Wojewódzkie Sądy Administracyjne	1	1	1	3
Wojewódzkie Sądy Administracyjne - Asesorzy				
Wojskowe Sądy Okręgowe				
Wojskowe Sądy Garnizonowe				
Sądy powszechne w tym:	29	7	1	37
Sądy apelacyjne	4	2		6
Sądy okręgowe	17	2	1	20
Sądy rejonowe	8	3		11

6.3. Odwołania od uchwał Rady w sprawach przeniesienia sędziego w stan spoczynku

Stosownie do art. 73 § 2 p.u.s.p. od decyzji Rady w sprawie przeniesienia sędziego w stan spoczynku lub odmowy przeniesienia sędziego w stan spoczynku przysługuje odwołanie do Sądu Najwyższego. Zgodnie z art. 44 ust. 1 ustawy o KRS, odwołanie przysługuje również od uchwał wydanych na skutek oświadczenia sędziego o przejściu w stan spoczynku. Odwołania od uchwał w sprawach dotyczących przeniesienia w stan spoczynku sędziego są rozpoznawane przez Izbę Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych Sądu Najwyższego.

W 2022 r. wpłynęło do Rady 4 odwołania od uchwał Krajowej Rady Sądownictwa w przedmiocie przeniesienia sędziego w stan spoczynku.

Ponadto do Rady wpłynęło 8 odwołań od uchwał w przedmiocie dalszego zajmowania stanowiska przez sędziego osiągającego wiek uprawniający do przejścia w stan spoczynku.

**7. Opinie o projektach aktów normatywnych dotyczących
sądownictwa, sędziów i asesorów sądowych**

7.1. Wprowadzenie

Opiniowanie projektów aktów normatywnych dotyczących sądownictwa, sędziów i asesorów sądowych oraz przedstawianie wniosków w tym zakresie to ustawowy obowiązek Krajowej Rady Sądownictwa, powierzony Radzie, jako organowi stojącemu na straży niezależności sądów i niezawisłości sędziów, legitymowanemu do wszczynania w tym zakresie postępowań przed Trybunałem Konstytucyjnym. Uprawnienie to spełnia istotną funkcję gwarancyjną. Pominięcie zasięgnięcia opinii w wymienionym zakresie powoduje proceduralną niekonstytucyjność ustawy (por. wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 24 czerwca 1998 r., sygn. akt K 3/98). Prawo do opiniowania przez Radę projektowanych rozwiązań istotnych dla władzy sądowniczej dotyczy całego procesu legislacyjnego: od założeń do projektów ustaw, przez projekty rozwiązań ustawowych w trakcie prac rządowych nad projektem, do projektu, który inicjuje postępowanie w Sejmie, co potwierdził Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 9 grudnia 2015 r. (sygn. akt K 35/15). Z uzasadnienia tego wyroku wynika, że Krajowa Rada Sądownictwa posiada kompetencje do „inicjowania kontroli konstytucyjności aktów normatywnych w takim zakresie, w jakim dotyczą one niezależności sądów i niezawisłości sędziów. Skoro niezależność Trybunału Konstytucyjnego i niezawisłość jego sędziów mają przełożenie na niezależność sądów i niezawisłość sędziów, to KRS na mocy art. 186 ust. 2 Konstytucji może inicjować kontrolę konstytucyjności zarówno aktów normatywnych dotyczących tej pierwszej, jak i drugiej materii”. Odnosząc się natomiast do kompetencji opiniodawczych Rady, Trybunał stwierdził, że kompetencja Krajowej Rady Sądownictwa do opiniowania aktów normatywnych nie została (...) *expressis verbis* wyrażona w Konstytucji, lecz w art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy o KRS. W zakresie, w jakim odnosi się do aktów normatywnych dotyczących niezależności sądów, w rozumieniu art. 175 ust.1 Konstytucji, tj. Sądu Najwyższego, sądów powszechnych, sądów administracyjnych i sądów wojskowych oraz niezawisłości sędziów tych sądów, ma swoje umocowanie konstytucyjne w postaci art. 186 ust. 1 Konstytucji.

W 2022 r. do Krajowej Rady Sądownictwa wpłynęło 161 projektów aktów normatywnych, w tym:

97 projektów ustaw, do których zaliczyć należy:

- 50 rządowych projektów ustaw;
- 28 poselskich projektów ustaw;

- 14 senackich projektów ustaw;
- 2 obywatelskie projekty ustaw;
- 3 prezydenckie projekty ustaw;

53 projekty rozporządzeń, do których zaliczyć należy:

- 53 projekty rozporządzeń Ministra Sprawiedliwości;
- 8 projektów rozporządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej;
- 1 projekt rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów;
- 1 projekt rozporządzenia Ministra Edukacji i Nauki.

Opinie Krajowej Rady Sądownictwa o projektach aktów normatywnych są udostępnione na stronie internetowej Rady.

7.2. Zestawienie wszystkich podjętych w 2022 r. opinii Krajowej Rady Sądownictwa do projektów aktów normatywnych (w kolejności chronologicznej)¹:

1. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 20 stycznia 2022 r. w przedmiocie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo o notariacie oraz ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym (WO 420.121.2021).
2. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 20 stycznia 2022 r. w przedmiocie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz niektórych innych ustaw (UD 169) (WO 420.127.2021).
3. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 20 stycznia 2022 r. w przedmiocie projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowych czynności sądów w sprawach z zakresu międzynarodowego postępowania cywilnego oraz karnego w stosunkach międzynarodowych (WO 420.128.2021).
4. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 20 stycznia 2022 r. w przedmiocie senackiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny wykonawczy (WO 420.1.2022).

¹ Źródło: www.krs.pl.

5. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 21 stycznia 2022 r. w przedmiocie prezydenckich projektów:
 - ustawy o sądach pokoju,
 - ustawy - przepisy wprowadzające ustawę o sądach pokoju,
 - oraz poselskiego projektu ustawy o sądach pokoju (WO 420.116-118.2021).
6. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 16 lutego 2022 r. w przedmiocie rządowego projektu ustawy o wsparciu gospodarstw domowych w ponoszeniu kosztów związanych ze zmianą standardu nadawania naziemnej telewizji cyfrowej (WO 420.8.2022).
7. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 16 lutego 2022 r. w przedmiocie projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie zmiany rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie w sprawie przekazania niektórym sądom rejonowym rozpoznawania spraw z zakresu prawa pracy lub ubezpieczeń społecznych z obszarów właściwości innych sądów rejonowych oraz w przedmiocie projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie zmiany rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie w sprawie ustalenia siedzib i obszarów właściwości sądów apelacyjnych, sądów okręgowych i sądów rejonowych oraz zakresu rozpoznawanych przez nie spraw (WO 420.9.2022).
8. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 16 lutego 2022 r. w przedmiocie projektu ustawy o Krajowym Rejestrze Karnym (WO 420.10.2022).
9. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 16 lutego 2022 r. przedmiocie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (WO 420.126.2021).
10. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 16 lutego 2022 r. w przedmiocie rządowego projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu przeciwdziałania lichwie (WO 420.3.2022).

11. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 16 lutego 2022 r. w przedmiocie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o Policji oraz niektórych innych ustaw (WO 420.4.2022).
12. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 16 lutego 2022 r. w przedmiocie senackiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (WO 420.5.2021).
13. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 16 lutego 2022 r. w przedmiocie senackiego projektu ustawy o zmianie ustawy o lasach (WO 420.6.2021).
14. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 16 lutego 2022 r. w przedmiocie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o dokumentach publicznych (WO 420.7.2022).
15. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 2 marca 2022 r. w przedmiocie projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego (WO 420.15.2022).
16. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 2 marca 2022 r. w przedmiocie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o spółdzielniach socjalnych (WO 420.14.2022).
17. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 2 marca 2022 r. w przedmiocie senackiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz ustawy – Prawo o adwokaturze (WO 420.16.2022).
18. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 4 marca 2022 r. w przedmiocie rządowego projektu ustawy o obronie Ojczyzny (WO 420.18.2022).
19. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 4 marca 2022 r. w przedmiocie projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości zmieniającego rozporządzenie w sprawie ustalenia siedzib i obszarów właściwości sądów apelacyjnych, sądów okręgowych i sądów rejonowych oraz zakresu rozpoznawanych przez nie spraw (WO 420.20.2022).

20. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 4 marca 2022 r. w przedmiocie projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie zmiany rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie w sprawie przekazania niektórym sądom okręgowym i sądom rejonowym rozpoznawania spraw gospodarczych z obszarów właściwości innych sądów okręgowych i sądów rejonowych (WO 420.20.2022).
21. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 1 kwietnia 2022 r. w przedmiocie prezydenckiego projektu rozporządzenia w sprawie przekazania niektórym innym wojewódzkim sądom administracyjnym spraw z zakresu działania Dyrektora Izby Administracji Skarbowej w Warszawie oraz Naczelnika Pierwszego Mazowieckiego Urzędu Skarbowego (WO 420.22.2022).
22. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 1 kwietnia 2022 r. w przedmiocie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny skarbowy oraz niektórych innych ustaw (WO 420.23.2022).
23. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 1 kwietnia 2022 r. w przedmiocie senackiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego (WO 420.24.2022).
24. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 1 kwietnia 2022 r. w przedmiocie senackiego projektu ustawy o niekaraniu ochotników broniących wolności i niepodległości Ukrainy (WO 420.25.2022).
25. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 1 kwietnia 2022 r. w przedmiocie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego (WO 420.26.2022).
26. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 12 kwietnia 2022 r. w przedmiocie ustawy o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (WO 420.31.2022).

27. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 12 kwietnia 2022 r. w przedmiocie projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie wynagrodzenia zasadniczego asystentów sędziów (WO 420.33.2022).
28. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 12 kwietnia 2022 r. w przedmiocie projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości zmieniającego rozporządzenie w sprawie stanowisk i szczegółowych zasad wynagradzania urzędników i innych pracowników sądów i prokuratury oraz odbywania stażu urzędniczego (WO 420.35.2022).
29. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 13 kwietnia 2022 r. w przedmiocie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym (WO 420.28.2022).
30. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 13 kwietnia 2022 r. w przedmiocie poselskiego projektu ustawy o szczególnych rozwiązaniach w zakresie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających oraz o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego (WO 420.30.2022).
31. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 13 kwietnia 2022 r. w przedmiocie projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowego sposobu prowadzenia rejestrów wchodzących w skład Krajowego Rejestru Sądowego oraz szczegółowej treści wpisów w tych rejestrach (WO 420.32.2022).
32. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 14 kwietnia 2022 r. w przedmiocie prezydenckiego projektu ustawy o zmianie ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw (WO 420.11.2022).
33. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 14 kwietnia 2022 r. w przedmiocie poselskiego projektu ustawy o ochronie niezawisłości sędziowskiej i szczególnych zasadach odpowiedzialności karnej i dyscyplinarnej sędziów (WO 420.12.2022).

34. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 14 kwietnia 2022 r. w przedmiocie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych (WO 420.17.2022).
35. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 14 kwietnia 2022 r. w przedmiocie projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie wysokości stawek wynagrodzenia zasadniczego kierowników opiniodawczych zespołów sądowych specjalistów i specjalistów wchodzących w skład tych zespołów (WO 420.36.2022).
36. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 29 kwietnia 2022 r. w przedmiocie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowych czynności sądów w sprawach z zakresu międzynarodowego postępowania cywilnego oraz karnego w stosunkach międzynarodowych (WO 420.37.2022).
37. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 29 kwietnia 2022 r. w przedmiocie projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego (WO 420.38.2022).
38. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 29 kwietnia 2022 r. w przedmiocie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości zmieniającego rozporządzenie w sprawie ustalenia siedzib i obszarów właściwości sądów apelacyjnych, sądów okręgowych i sądów rejonowych oraz zakresu rozpoznawanych przez nie spraw (WO 420.43.2022).
39. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 26 maja 2022 r. w przedmiocie projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie warunków technicznych i organizacyjnych oraz sposobu wnoszenia pism procesowych na adres do doręczeń elektronicznych sądu (WO 420.48.2022).
40. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 26 maja 2022 r. w przedmiocie projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks rodzinny i opiekuńczy oraz niektórych innych ustaw (WO 420.51.2022).

41. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 10 czerwca 2022 r. w przedmiocie projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie warunków technicznych i organizacyjnych oraz szczegółowego trybu i sposobu dokonywania doręczeń pism procesowych na adres do doręczeń elektronicznych (WO 420.49.2022).
42. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 10 czerwca 2022 r. w przedmiocie senackiego projektu ustawy o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (WO 420.52.2022).
43. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 10 czerwca 2022 r. w przedmiocie autopoprawki do poselskiego projektu ustawy o szczególnych rozwiązaniach w zakresie środków ograniczających w odniesieniu do działań podważających integralność terytorialną, suwerenność i niezależność Ukrainy lub im zagrażających oraz o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego (WO 420.30.2022).
44. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 24 czerwca 2022 r. w przedmiocie projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie zmiany rozporządzenia w sprawie ustroju i organizacji Centralnej Informacji Krajowego Rejestru Sądowego oraz trybu i sposobu udzielania informacji z Rejestru, wydawania dokumentów oraz kopii dokumentów z katalogu, udostępniania dokumentów z repozytorium dokumentów finansowych, a także struktury udostępnianych informacji o podmiotach wpisanych do Rejestru (WO 420.54.2022).
45. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 24 czerwca 2022 r. w przedmiocie projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie zmiany rozporządzenia w sprawie stypendium aplikantów Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury (WO 420.55.2022).
46. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 24 czerwca 2022 r. w przedmiocie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie zwierząt (WO 420.56.2022).

47. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 12 lipca 2022 r. w przedmiocie projektów rozporządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej:

- zmieniającego rozporządzenie – Regulamin Naczelnego Sądu Administracyjnego,
- zmieniające rozporządzenie – Regulamin wewnętrznego urzędowania wojewódzkich sądów administracyjnych,
- w sprawie sposobu wyboru, składu, struktury organizacyjnej, trybu działania oraz szczegółowych zadań Rady Ławniczej Sądu Najwyższego (WO 420.58.2022).

48. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 12 lipca 2022 r. w przedmiocie projektu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej – Regulamin Sądu Najwyższego (WO 420.61.2022).

49. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 15 lipca 2022 r. w przedmiocie projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości zmieniającego rozporządzenie w sprawie sposobu postępowania z dokumentami złożonymi radom gmin przy zgłaszaniu kandydatów na ławników oraz wzoru karty zgłoszenia (WO 420.57.2022).

50. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 15 lipca 2022 r. w przedmiocie senackiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks cywilny, ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (WO 420.62.2022).

51. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 15 lipca 2022 r. w przedmiocie projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości zmieniającego rozporządzenie w sprawie czynności administracyjnych związanych z wykonywaniem tymczasowego aresztowania oraz kar i środków przymusu skutkujących pozbawieniem wolności oraz dokumentowania tych czynności (WO 420.63.2022).

52. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 26 lipca 2022 r. w przedmiocie rządowych projektów ustaw:
- Prawo o ustroju sądów powszechnych,
 - Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o ustroju sądów powszechnych (WO 420.40.2022, 420.42.2022).
53. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 28 lipca 2022 r. w przedmiocie projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości zmieniającego rozporządzenie – Regulamin urzędowania sądów powszechnych (WO 420.73.2022).
54. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 28 lipca 2022 r. w przedmiocie projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości zmieniającego rozporządzenie – Regulamin urzędowania sądów powszechnych (WO 420.74.2022).
55. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 28 lipca 2022 r. w przedmiocie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie sposobów załatwiania wniosków, skarg i prośb osób osadzonych w zakładach karnych i aresztach śledczych (WO 420.72.2022).
56. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 28 lipca 2022 r. w przedmiocie projektu ustawy o dodatku węglowym (WO 420.68.2022).
57. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 29 lipca 2022 r. w przedmiocie projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie wysokości wynagrodzenia członków zespołu konkursowego i zespołów egzaminacyjnych oraz komisji konkursowej i komisji egzaminacyjnych (WO 420.65.2022).
58. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 29 lipca 2022 r. w przedmiocie projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości zmieniającego rozporządzenie w sprawie delegowania urzędników sądów do Ministerstwa Sprawiedliwości lub poza stałe miejsce pracy (WO 420.67.2022).

59. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 31 sierpnia 2022 r. w przedmiocie rozporządzeń Ministra Sprawiedliwości: zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności adwokackie, zmieniającego rozporządzenie w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu, zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz zmieniającego rozporządzenie w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego z urzędu (WO 420.78.2022).
60. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 1 września 2022 r. w przedmiocie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (WO 420.76.2022).
61. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 1 września 2022 r. w przedmiocie projektu ustawy o zmianie ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz niektórych innych ustaw (WO 420.82.2022).
62. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 1 września 2022 r. w przedmiocie poselskiego projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu odebrania uprawnień do stanu spoczynku byłym członkom Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego (WO 420.83.2022).
63. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 1 września 2022 r. w przedmiocie projektu rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie ustanowienia Odznaki Honorowej „Za Zasługi dla Wymiaru Sprawiedliwości”, ustalenia jej wzoru, zasad i trybu nadawania oraz noszenia (WO 420.86.2022).
64. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 2 września 2022 r. w przedmiocie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o kuratorach sądowych (WO 420.66.2022).

65. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 2 września 2022 r. w przedmiocie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłat za czynności radców prawnych (WO 420.77.2022).
66. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 2 września 2022 r. w przedmiocie projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości zmieniającego rozporządzenie w sprawie wynagrodzenia dyrektora sądu i zastępcy dyrektora sądu (WO 420.84.2022).
67. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 2 września 2022 r. w przedmiocie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy – Kodeks postępowania karnego (WO 420.85.2022).
68. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 16 września 2022 r. w przedmiocie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie prowadzenia depozytu przedmiotów wartościowych i środków pieniężnych osób pozbawionych wolności (art. 249 § 3 pkt 6 k.k.w.) (WO 420.88.2022).
69. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 11 października 2022 r. w przedmiocie projektu Ministra Sprawiedliwości zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowego sposobu prowadzenia rejestrów wchodzących w skład Krajowego Rejestru Sądowego oraz szczegółowej treści wpisów w tych rejestrach (WO 420.91.2022).
70. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 11 października 2022 r. w przedmiocie projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie utworzenia Sądu Rejonowego w Czeladzi (WO 420.92.2022).
71. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 11 października 2022 r. w przedmiocie projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie wzoru pisemnego

pouczenia o przysługujących skazanemu prawach i ciążących na nim obowiązkach związanych z dozorem elektronicznym, jak również o konsekwencjach naruszenia tych obowiązków (WO 420.93.2022).

72. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 11 października 2022 r. w przedmiocie projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie szczegółowego zakresu informacji dotyczących osoby skazanego przesyłanych przez sąd dyrektorowi zakładu karnego lub aresztu śledczego (WO 420.102.2022).
73. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 12 października 2022 r. w przedmiocie projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości zmieniającego rozporządzenie w sprawie przeprowadzania konkursu na stanowisko referendarza sądowego (WO 420.111.2022).
74. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 14 października 2022 r. w przedmiocie projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości zmieniającego rozporządzenie w sprawie stanowisk i szczegółowych zasad wynagradzania urzędników i innych pracowników sądów i prokuratury oraz odbywania stażu urzędniczego (WO 420.101.2022).
75. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 18 października 2022 r. w przedmiocie projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości zmieniającego rozporządzenie – Regulamin urzędowania sądów powszechnych (B 629) oraz projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości zmieniającego rozporządzenie w sprawie sposobu przygotowania przesłuchania przeprowadzanego w trybie określonym w art. 185a-185c Kodeksu postępowania karnego (WO 420.95.2022).
76. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 18 października 2022 r. w przedmiocie projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości zmieniającego rozporządzenie w sprawie sposobów prowadzenia oddziaływań penitencjarnych w zakładach karnych i aresztach śledczych (WO 420.96.2022).

77. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 18 października 2022 r. w przedmiocie projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie sposobu oraz szczegółowych warunków wykonywania kar, środków karnych i środków zabezpieczających w systemie dozoru elektronicznego (WO 420.97.2022).
78. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 18 października 2022 r. w przedmiocie projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości zmieniającego rozporządzenie w sprawie przeprowadzania konkursu na stanowisko asystenta sędziego (WO 420.110.2022).
79. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 18 października 2022 r. w przedmiocie poselskiego projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu zniesienia Izby Odpowiedzialności Zawodowej Sądu Najwyższego (WO 420.64.2022).
80. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 18 października 2022 r. w przedmiocie powołania Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Wojskowych (WO 401.1.2022).
81. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 20 października 2022 r. w przedmiocie projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowych zasad i trybu doręczania pism organów procesowych w postępowaniu karnym (WO 420.114.2022).
82. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 20 października 2022 r. w przedmiocie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (WO 420.105.2022).
83. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 20 października 2022 r. w przedmiocie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie przeprowadzania badań na obecność substancji psychoaktywnej w organizmie skazanego pozbawionego wolności (WO 420.106.2022).

84. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 20 października 2022 r. w przedmiocie komisyjnego projektu ustawy o zmianie ustaw w celu likwidowania zbędnych barier administracyjnych i prawnych (WO 420.109.2022).
85. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 20 października 2022 r. w przedmiocie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych (WO 420.41.2022).
86. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 20 października 2022 r. w przedmiocie poselskiego projektu ustawy o zmianie niektórych ustaw w celu ustanowienia 35-godzinnego tygodnia pracy (WO 420.107.2022).
87. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 20 października 2022 r. w przedmiocie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych oraz ustawy – Prawo o prokuraturze (WO 420.108.2022).
88. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 20 października 2022 r. w przedmiocie projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny wykonawczy (WO 420.112.2022).
89. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 8 listopada 2022 r. w przedmiocie projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości zmieniającego rozporządzenie w sprawie szczegółowego trybu i sposobu doręczania pism sądowych w postępowaniu cywilnym (WO 420.98.2022).
90. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 9 listopada 2022 r. w przedmiocie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo o notariacie oraz niektórych innych ustaw (WO 420.116.2022).
91. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 10 listopada 2022 r. w przedmiocie projektu ustawy o zmianie ustawy o odpowiedzialności podmiotów zbiorowych za czyny zabronione pod groźbą kary (WO 420.90.2022).

92. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 25 listopada 2022 r. w przedmiocie projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks cywilny (WO 420.123.2022).
93. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 6 grudnia 2022 r. w przedmiocie poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o wykonywaniu mandatu posła i senatora oraz niektórych innych ustaw (WO 420.128.2022).
94. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 6 grudnia 2022 r. w przedmiocie poselskiego projektu ustawy o zmianie Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej (WO 420.129.2022).
95. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 6 grudnia 2022 r. w przedmiocie senackiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego (WO 420.130.2022).
96. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 8 grudnia 2022 r. w przedmiocie projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości zmieniającego rozporządzenie – Regulamin urzędowania sądów powszechnych (WO 420.132.2022).
97. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 8 grudnia 2022 r. w przedmiocie rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie oraz niektórych innych ustaw (WO 420.134.2022).
98. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 8 grudnia 2022 r. w przedmiocie rządowego projektu ustawy o fundacji rodzinnej (WO 420.133.2022).
99. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 8 grudnia 2022 r. w przedmiocie projektu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej w sprawie określenia wzoru karty zgłoszenia kandydata na wolne stanowisko sędziego Sądu Najwyższego (WO 420.136.2022).

100. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 9 grudnia 2022 r. w przedmiocie senackiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego (WO 420.119.2022).
101. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 9 grudnia 2022 r. w przedmiocie projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości zmieniającego rozporządzenie w sprawie ustalenia siedzib i obszarów właściwości sądów apelacyjnych, sądów okręgowych i sądów rejonowych oraz zakresu rozpoznawanych przez nie spraw oraz projektu rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości zmieniającego rozporządzenie w sprawie przekazania niektórym sądom rejonowym rozpoznawania spraw z zakresu prawa pracy lub ubezpieczeń społecznych z obszarów właściwości innych sądów rejonowych (WO 420.135.2022).
102. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 20 grudnia 2022 r. w przedmiocie projektu ustawy o zmianie ustawy o Sądzie Najwyższym oraz niektórych innych ustaw (WO 420.139.2022).
103. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 22 grudnia 2022 r. w przedmiocie zgłoszonych poprawek poselskich do projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy nr 2650), w zakresie ustawy – Prawo o ustroju sądów powszechnych (WO 420.137.2022).
104. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 22 grudnia 2022 r. w przedmiocie projektów rozporządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej:
- zmieniającego rozporządzenie – Regulamin Naczelnego Sądu Administracyjnego,
 - zmieniającego rozporządzenie – Regulamin wewnętrznego urzędowania wojewódzkich sądów administracyjnych (WO 420.140.2022).
105. Opinia Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 22 grudnia 2022 r. w przedmiocie rządowego projektu ustawy – Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo komunikacji elektronicznej (WO 420.142.2022).

8. Stanowiska w sprawach dotyczących sądownictwa, sędziów i asesorów sądowych

8.1. Wprowadzenie

Kompetencje Krajowej Rady Sądownictwa w zakresie wyrażania stanowisk w sprawach dotyczących sądownictwa, sędziów i asesorów sądowych mają charakter ogólny i stwarzają Radzie podstawę do podjęcia działań w ramach jej ogólnej kompetencji do strzeżenia niezależności sądów i niezawisłości sędziów, a przez to pozwalają na realne i skuteczne wypełnianie jej konstytucyjnych zadań². Przepis art. 3 ust. 1 pkt 5 ustawy o KRS legitymuje Radę do prezentowania ocen i postulatów dotyczących aktualnej kondycji władzy sądowniczej oraz ewentualnych zagrożeń dla jej funkcji i refleksji nad stanem korpusu sędziowskiego³.

8.2. Zestawienie wszystkich stanowisk Krajowej Rady Sądownictwa wyrażonych w 2022 r. (w kolejności chronologicznej)⁴:

1. Stanowisko Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 21 stycznia 2022 r. w przedmiocie przedstawienia istotnego poglądu dla sprawy w postępowaniu przed Trybunałem Konstytucyjnym w sprawie sygn. akt K 7/21.
2. Stanowisko Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 1 kwietnia 2022 r. Dotyczące pism procesowych Pana Sędziego Sądu Najwyższego Piotra Prusinowskiego złożonych w toku postępowania o sygn.. I DO 16/21 (WO 41.3.2022).
3. Stanowisko Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 14 kwietnia 2022 r. dotyczące postanowienia Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 4 kwietnia 2022 r., wydanego w sprawie o sygn. akt XII Co 769/22 (WO 41.4.2022).
4. Stanowisko Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 29 kwietnia 2022 r. w sprawie oceny czynności mogących wpływać na sferę niezawisłości sędziowskiej w związku z wystąpieniem Pana Macieja Wisza – sędziego Sądu Rejonowego dla m.st. Warszawy w Warszawie z dnia 7 kwietnia 2022 r. (WO 41.5.2022).

² R. Pęk, Komentarz do art. 3 ustawy o KRS, [w:] M. Niezgódka-Medek, R. Pęk, *Krajowa Rada Sądownictwa. Komentarz*, LEX 2013.

³ P. Sarnecki, Krajowa Rada Sądownictwa (w:) *Trzecia władza. Sądy i trybunały w Polsce. Materiały jubileuszowego L. Ogólnopolskiego Zjazdu Katedr i Zakładów Prawa Konstytucyjnego*, Gdynia 24–26 kwietnia 2008 roku, pod red. A. Szmyta, Gdańsk 2008, s. 192.

⁴ Źródło: www.krs.pl.

5. Stanowisko Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 7 czerwca 2022 r. w przedmiocie poprawek Senatu RP do ustawy o zmianie ustawy o Sądzie Najwyższym (WO 41.6.2022).
6. Stanowisko Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 13 lipca 2022 r. w sprawie skarg rozpoznawanych przed Europejskim Trybunałem Praw Człowieka:
 - nr 9988/22 (Joanna Hetnarowicz-Sikora p-ko Polsce),
 - nr 8687/22 (Agnieszka Niklas-Bibik p-ko Polsce),
 - nr 8076/22 (Marzanna Piekarska-Drażek p-ko Polsce) (WO 41.9.2022).
7. Stanowisko Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 27 lipca 2022 r. w sprawie skarg rozpoznawanych przed Europejskim Trybunałem Praw Człowieka:
 - nr 46453/21 (Adam Synakiewicz p-ko Polsce),
 - nr 15928/22 (Anna Głowacka p-ko Polsce) (WO 41.10.2022).
8. Stanowisko Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 27 lipca 2022 r. w sprawie skargi rozpoznawanej przed Europejskim Trybunałem Praw Człowieka nr 48530/21 (Jacek Kaszyński p-ko Polsce) (WO 41.11.2022).
9. Stanowisko Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 27 lipca 2022 r. w sprawie skargi rozpoznawanej przed Europejskim Trybunałem Praw Człowieka nr 54461/21 (Agnieszka Ludwisiak p-ko Polsce) (WO 41.12.2022) .
10. Stanowisko Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 29 lipca 2022 r. w sprawie skarg rozpoznawanych przed Europejskim Trybunałem Praw Człowieka:
 - nr 26638/21 (Janusz Ejsmont p-ko Polsce),
 - nr 50702/21 (Bożena i Dariusz Piotrowicz),
 - nr 50708/21 (Marek Poremba p-ko Polsce) (WO 41.13.2022).
11. Stanowisko Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 29 lipca 2022 r. w sprawie skargi rozpoznawanej przed Europejskim Trybunałem Praw Człowieka nr 1412/21 (Magdalena Maria Modzelewska p-ko Polsce) (WO 41.14.2022).

12. Stanowisko Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 29 lipca 2022 r. w sprawie skarg rozpoznawanych przed Europejskim Trybunałem Praw Człowieka:
- nr 41097/20 (Wiesław Dudek p-ko Polsce),
 - nr 53778/20 (Krzysztof Piotr Szczepaniak p-ko Polsce),
 - nr 1510/22 (Łukasz Piotr Michalak p-ko Polsce),
 - nr 31053/21 (Alicja Prokopow i Tadeusz Maciejko p-ko Polsce),
 - nr 1210/22 (Arydium Sp. z o.o. p-ko Polsce),
 - nr 42668/21 (I.G. [] p-ko Polsce),
 - nr 60827/21 (Janusz i Bogumiła Cholewiczcy p-ko Polsce).
13. Stanowisko Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 29 lipca 2022 r. w sprawie skarg rozpoznawanych przed Europejskim Trybunałem Praw Człowieka:
- nr 21998/21 (Małgorzata Frąckowiak-Mitura p-ko Polsce),
 - nr 22918/21 (Joanna Hetnarowicz-Sikora p-ko Polsce),
 - nr 25545/21 (Tomasz Marcin Zielonka p. Polsce),
 - nr 24398/21 (Hubert Odelski p. Polsce).
14. Stanowisko Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 2 września 2022 r. w przedmiocie projektu ustawy o szczególnych rozwiązaniach służących realizacji ustawy budżetowej na rok 2023 (WO 420.89.2022).
15. Stanowisko Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 2 września 2022 r. w przedmiocie trybu postępowania w stosunku do uchwał nominacyjnych dotyczących egzaminowanych aplikantów Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury (WO 41.21.2022).
16. Stanowisko Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 14 października 2022 r. w przedmiocie apelu o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawie dotyczącej sytuacji prawnej egzaminowanych aplikantów Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury (WO 41.30.2022).

17. Stanowisko Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 20 października 2022 r. w przedmiocie doniesień medialnych o niewykonywaniu orzeczeń przez Prezesów Sądu Okręgowego w Warszawie i Sądu Rejonowego w Olsztynie (WO 41.31.2022).
18. Stanowisko Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 10 listopada 2022 r. dotyczące rocznicy niepodległości Rzeczypospolitej Polskiej (WO 41.37.2022).
19. Stanowisko Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 22 grudnia 2022 r. w przedmiocie problematyki zwracania się do Krajowej Rady Sądownictwa przez Sąd Najwyższy i sądy powszechne o nadesłanie dokumentacji konkursowej w ramach badania niezawisłości i bezstronności sędziów (WO 41.43.2022).

9. Planowanie dochodów i wydatków sądów powszechnych i sądów wojskowych

Działając na podstawie art. 178 § 3 p.u.s.p., Krajowa Rada Sądownictwa w uchwale nr 794/2022 z dnia 29 lipca 2022 r. w sprawie wniosku do Ministra Sprawiedliwości o opracowanie projektu planu dochodów i wydatków sądów powszechnych przedstawiła Ministrowi Sprawiedliwości wniosek o opracowanie projektu planu dochodów i wydatków sądów powszechnych na 2023 r.

Rada w uchwale zawarła następujące uwagi i zastrzeżenia:

1. Zaplanowane wskaźniki wzrostu funduszy wynagrodzeń w poszczególnych sądach powszechnych są znacząco wyższe niż przyjęte w założeniach Ministerstwa Finansów.
2. Jednak zaplanowane wydatki na wynagrodzenia nie w pełni odpowiadają potrzebom pracowników wymiaru sprawiedliwości. Powoduje to, że sądy powszechne jako pracodawcy nie są konkurencyjne na rynku pracy.
3. Wiele sądów nie może stworzyć stabilnego zasobu kadrowego i od wielu lat na stałe boryka się z permanentnymi brakami w obsadzie przyznanego limitu etatów. W szczególności dotyczy to: urzędników sądowych w ośrodkach wielkomiejских, specjalistów opiniodawczych zespołów specjalistów sądowych, osób kierujących inwestycjami budowlanymi, specjalistów do spraw informatyki. Wpływa to negatywnie na czas postępowań i uniemożliwia skuteczne sprawowanie wymiaru sprawiedliwości.
4. Krajowa Rada Sądownictwa podtrzymuje stanowisko, że wydatki na zadania inwestycyjne i remonty są akceptowane uznaniowo i w nierównym stopniu zaspokajają potrzeby sądów. Dlatego postuluje, by w pierwszej kolejności finansowanie było przyznawane zadaniom częściowo już rozpoczętym i zrealizowanym.
5. Metodologia planowania wydatków na remonty przez część sądów budzi wątpliwości. Niektóre sądy planują wydatki na takim poziomie ogólności, że ustalenie ich rzeczywistego zakresu i przeznaczenia jest niemożliwe. Jest to sprzeczne z zasadami rzetelności, jawności i transparentności.
6. Zrealizowanie planu wydatków na remonty i inwestycje budowlane w zgodzie z zasadą efektywności i gospodarności wymaga zapewnienia odpowiedniej kadry – zespołów nadzorujących, które będą miały stały profesjonalny skład.

W uchwale nr 931/2022 z dnia 20 października 2022 r. Krajowa Rada Sądownictwa, na podstawie art. 4 § 4 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. – Prawo o ustroju sądów wojskowych, przedstawiła Ministrowi Obrony Narodowej wniosek o opracowanie projektu planu dochodów i wydatków sądów wojskowych na rok 2023 – na podstawie planów finansowych dla tych

sądów i nie zgłosiła żadnych uwag ani zastrzeżeń.

10. Wnioski do Trybunału Konstytucyjnego

Konstytucja w art. 186 ust. 2 przyznaje Radzie kompetencję do występowania do Trybunału Konstytucyjnego z wnioskiem o zbadanie zgodności z Konstytucją aktów normatywnych w zakresie, w jakim dotyczą one niezależności sądów i niezawisłości sędziów. Dzięki tej kompetencji Rada może doprowadzić do wyeliminowania z systemu prawa aktów normatywnych godzących w niezależność sądów i niezawisłość sędziów na poziomie stanowienia prawa.

Jest to jedna z dwóch kompetencji (obok składania wniosków o powołanie sędziów), którą wprost przyznano Krajowej Radzie Sądownictwa na poziomie konstytucyjnym.

W 2022 r. Krajowa Rada Sądownictwa skierowała jeden wniosek do Trybunału Konstytucyjnego o zbadanie zgodności aktu normatywnego z Konstytucją. Uchwałą nr 1095/2022 z dnia 22 grudnia 2022 r. Rada, mając na uwadze, że ograniczenie ustawowo określonej waloryzacji wynagrodzeń sędziów i prokuratorów do poziomu niższego niż wynikający z obowiązującej w tym obszarze podstawy prawnej miało miejsce trzeci rok z rzędu zdecydowała się wystąpić w tej kwestii do Trybunału Konstytucyjnego o zbadanie zgodności z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej przepisów ustawy z dnia 1 grudnia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących realizacji ustawy budżetowej na rok 2023 (Dz.U. z 19 grudnia 2022 r. poz. 2666). Zaskarżeniu podlegały art. 7–9 tejże ustawy.

Za wzorce kontroli konstytucyjnej przyjęto:

1. art. 2 w związku z art. 178 ust. 1 i 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,
2. art. 10 Konstytucji RP w zw. z art. 173 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,
3. art. 178 ust. 2, art. 195 ust. 2 i art. 64 ust. 1 i 2 w związku z art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej,
4. art. 178 ust. 2 i art. 195 ust. 2 w związku z art. 216 ust. 5 oraz art. 220 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

W ocenie Krajowej Rady Sądownictwa, w zgodzie z polskim porządkiem konstytucyjnym pozostaje jedynie jednorazowe, incydentalne odstępstwo od zobiektywizowanego systemu kształtowania wynagrodzeń sędziowskich jako materialnej gwarancji niezawisłości sędziowskiej. Rada wskazała, że ograniczenie ustawowo określonej waloryzacji wynagrodzeń sędziów i prokuratorów do poziomu niższego niż wynikający z obowiązującej w tym obszarze podstawy prawnej ma miejsce trzeci rok z rzędu. Przejście do systemu arbitralnego (politycznego) kształtowania systemu wynagrodzeń sędziów

przez wskazanie kwoty 7,8% wzrostu stanowiło naruszenie gwarancji niezawisłości, zasady zaufania do państwa i stanowionego przez nie prawa wynikającej z art. 2 Konstytucji RP oraz zasady ochrony praw nabytych z art. 64 ust. 1 i 2 Konstytucji RP. Rozwiązanie takie utrwaliło się systemowo i straciło charakter wyjątkowości, a co za tym idzie – nie było zgodne z przyjętymi wzorcami kontroli i w sposób rażący łamie dyrektywy wskazane przez Trybunał Konstytucyjny w przywołanym orzeczeniu w sprawie o sygn. K 1/12.

11. Konferencje, spotkania, nominacje sędziowskie

W 2022 r. Przewodniczący KRS uczestniczył w 10 uroczystościach nominacji sędziowskich i asesorskich w Pałacu Prezydenckim.

W dniu 24 listopada 2022 r. Krajowa Rada Sądownictwa zorganizowała konferencję naukową „Ławnik, sędzia pokoju, ława przysięgłych – społeczeństwo w wymiarze sprawiedliwości”.

Przewodnicząca Krajowej Rady Sądownictwa, sędzia Dagmara Pawełczyk-Woicka powitała uczestników Konferencji, w szczególności: reprezentującego Prezesa Trybunału Konstytucyjnego Sędziego Trybunału Konstytucyjnego Pana Stanisława Piotrowicza, reprezentujących Naczelną Sąd Administracyjny Pana sędziego Profesora Antoniego Hanusza członka Rady Legislacyjnej oraz Szefa Kancelarii Prezesa Naczelnego Sądu Administracyjnego Pana Hieronima Kulczyckiego, Prezesa Rządowego Centrum Legislacji Pana Krzysztofa Szczuckiego, Posłów na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej Pana Pawła Kukiza oraz Pana Jarosława Sachajkę, Prezesa Sądu Najwyższego Panią Profesor Joannę Misztal-Konecką, Podsekretarza Stanu w Ministerstwie Sprawiedliwości Panią Minister Katarzynę Frydrych wraz z kierownictwem Ministerstwa, Wiceprzewodniczącą Rady Legislacyjnej Panią sędziego Profesor Elżbietę Karską wraz z członkami Rady Legislacyjnej, Sędziów Sądu Najwyższego oraz Prezesów sądów powszechnych, Dyrektora Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury Pana Dariusza Pawłyszczę wraz z kierownictwem Szkoły, Redaktora Naczelnego Kwartalnika Krajowej Rady Sądownictwa „Consilium Iuridicum” Pana Wojciecha Kotowskiego, Przewodniczącą Rady Naukowej Kwartalnika Krajowej Rady Sądownictwa „Consilium Iuridicum” Panią Profesor Marię Gondek oraz członków Rady Naukowej Kwartalnika, Przewodniczącą Rady Ławniczej Sądu Najwyższego Pana Aleksandra Popończyka wraz z członkami Rady, Przewodniczącą Stowarzyszenia Krajowa Rada Sędziów Społecznych Pana Jerzego Ząbkiewicza, przedstawicieli Stowarzyszenia Ławników Polskich, przybyłych reprezentantów organów władzy publicznej, urzędów administracji państwowej, a także przedstawicieli świata nauki, Posłów, Senatorów oraz Sędziów – członków Krajowej Rady Sądownictwa oraz wszystkich obecnych na konferencji Krajowej Rady Sądownictwa.

W słowie wstępnym Przewodnicząca Krajowej Rady Sądownictwa wskazała, że konferencja wyrasta z potrzeby przypomnienia refleksji nad art. 4 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, który stanowi, że władza zwierzchnia w Rzeczypospolitej Polskiej należy do narodu. Naród sprawuje władzę przez swoich przedstawicieli lub bezpośrednio. Następnie podkreśliła, że Konstytucja nie określa formy udziału czynnika społecznego

i niezawodowego a jedynie proklamuje zasadę udziału obywateli. W ocenie Przewodniczącej Krajowej Rady Sądownictwa sędziowie zawodowi zbyt łatwo popadają w rutynę a udział obywateli w sprawowaniu wymiaru sprawiedliwości ma częściowo przeciwdziałać zjawisku dominacji sędziów zawodowych. Szczególnie cenne jest doświadczenie życiowe przedstawicieli różnych środowisk zawodowych. Kończąc wprowadzenie sędzia Dagmara Pawełczyk-Woicka wskazała, że wprowadzenie czynnika społecznego do orzekania pozwoliłoby uzyskać efekt w postaci odciążenia sądów powszechnych od niektórych drobnych spraw, przybliżyć wymiar sprawiedliwości obywatelom i finalnie przyczynić się do poprawy zaufania do władzy sądowniczej.

Jako pierwszy swój referat wygłosił sędzia dr Jakob Maziarz. Tytuł referatu to: Czynniki społeczne w historii polskiego wymiaru sprawiedliwości: sądy przysięgłych, sędziowie pokoju, ławnicy do czasu unifikacji sądownictwa (do 1929 r.). Na wstępie prelegent wskazał, że w średniowieczu to nie studia odbyte w Krakowie, czy nawet Bolonii lub Paryżu, predestynowały do sprawowania wymiaru sprawiedliwości, ale zaufanie jakim było się obdarzonym przez lokalną społeczność. Sędziowie aż do czasu upadku Rzeczypospolitej pochodzili bowiem – w zdecydowanej większości z wyborów i z dzisiejszego punktu widzenia spełniali wszystkie kryteria, aby uznać ich za egzemplifikację czynnika społecznego w wymiarze sprawiedliwości. Dr J. Maziarz podkreślił szczególną rolę sądu przysięgłych w krajach o ustroju *common law*. Wskazał na historyczną w Anglii sprawę ławy przysięgłych orzekającej w sprawie Penna i Meada. Podał również kazus Wandy Krahelskiej, która została jednogłośnie uniewinniona przez ławę przysięgłych, pomimo przyznania się do zamachu na rosyjskiego generał-gubernatora warszawskiego Gieorgija Skafona. Prelegent wskazał również na pewną fikcyjność funkcjonowania sądów pokoju w II Rzeczypospolitej. O ile, ich istnienie było przewidziane i gwarantowane przepisami konstytucji (do 1935 r.) oraz ustawy o ustroju sądów powszechnych (do 1938 r.), to w praktyce nie były to sądy pokoju w dzisiejszym rozumieniu tego słowa. Nie pochodziły one bowiem z wyborów. Sądy pokoju istniejące na terenie byłej Kongresówki były w zasadzie sądami ławniczymi – składały się one z sędziego zawodowego, chociaż nieposiadającego wykształcenia prawniczego i ławników.

Drugim prelegentem był sędzia Bartłomiej Migda, Prezes Sądu Okręgowego w Krakowie, który wygłosił referat: Czynniki społeczne w historii polskiego wymiaru sprawiedliwości: sądy przysięgłych, sądy pokoju, ławnicy od czasu unifikacji sądownictwa. W wystąpieniu poruszył kwestie udziału czynnika społecznego w wymiarze sprawiedliwości

w prawie polskim od 1929 roku. W pierwszej kolejności przedstawił kwestie dotyczące norm prawnych stanowiących podstawę funkcjonowania sądów przysięgłych, sędziów pokoju i innych form udziału czynnika obywatelskiego w sprawowaniu wymiaru sprawiedliwości w II Rzeczypospolitej od unifikacji ustroju wymiaru sprawiedliwości. Zagadnienia te zostały poruszone na płaszczyźnie normatywnej oraz praktycznej funkcjonowania tych organów. Ponadto przybliżone zostały kwestie związane z projektami ustawodawczymi dotyczącymi tych zagadnień. Prelegent szczególną uwagę poświęcił funkcjonowaniu sądów przysięgłych w aspekcie normatywnym oraz funkcjonowania w praktyce. W swoim wystąpieniu odniósł się również do dyskusji społecznej dotyczącej funkcjonowania tej formy udziału w wymiarze sprawiedliwości oraz głosów doktryny. W końcowej części wystąpienia omówił funkcjonowanie czynnika społecznego w wymiarze sprawiedliwości w Polsce po 1944 roku.

Jako ostatni przed przerwą swój referat wygłosił dr hab. Piotr W. Juchacz – Prof. Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu, Wiceprezydent ds. nauki i prac badawczych European Network of Association of Lay Judges - Europejskiej Sieci Stowarzyszeń Sędziów Społecznych, Dyrektor Centrum Transdyscyplinarnych Badań nad Sędziami Społecznymi i Sądami UAM. W pierwszej części wystąpienia przedstawił cztery fazy rozwoju stowarzyszeń sędziów społecznych w Europie, a następnie historię powstania i rozwoju European Network of Associations of Lay Judges w latach 2012–2022, a także podstawowe cele i aktywności podejmowane przez stowarzyszenie. W drugiej części wystąpienia zaprezentował wybrane postulaty formułowane przez środowisko sędziów społecznych w Europie. Każdy z postulatów został również każdorazowo odniesiony do kontekstu polskiego wymiaru sprawiedliwości. Przedstawił m.in. takie kwestie, jak: udział przedstawicieli sędziów społecznych w pracach krajowych rad sądownictwa (lub ich odpowiedników); priorytet zasady orzekania kolegialnego; organizacja i odpowiedzialność za szkolenia sędziów społecznych; zagrożenia upolitycznieniem wyboru sędziów społecznych; kwestia ograniczeń wieku sędziów społecznych; udziału sędziów społecznych w sprawach dyscyplinarnych sędziów. W ostatniej części wystąpienia została podjęta problematyka rozwiązań proponowanych w skierowanych do Sejmu RP projektach ustaw dotyczących wprowadzenia w polskim systemie prawnym instytucji sądów pokoju z perspektywy wizji wymiarów sprawiedliwości europejskich sędziów społecznych.

Po przerwie jako pierwszy referat wygłosił dr hab. Kamil Zaradkiewicz, Sędzia Sądu Najwyższego. Temat: Konstytucyjne ramy inwestytury osoby niebędącej sędzią

w znaczeniu ustrojowym. Na początku wystąpienia Pan sędzia wskazał, że już z Konstytucji RP wynika, iż władza sądenia może przysługiwać podmiotom nie będącymi sędziami zawodowymi, czyli nie posiadającymi wniosku Krajowej Rady Sądownictwa o powołanie oraz postanowienia Prezydenta RP o powołaniu na urząd sędziego. Następnie wskazał, że obecnie m.in. pojęcie „inwestytura” odnoszone jest do nadania stanowiska sędziego ale w istocie do jego skutków, czyli przyznania określonego zakresu kompetencji w zakresie sprawowania wymiaru sprawiedliwości. Zatem w tym sensie ta inwestytura jest tożsama z władzą sądenia, akt powołania wyznacza zakres obowiązku sędziego. Prelegent wskazał, iż w jego ocenie przepis art. 182 Konstytucji RP nakazuje stworzenie instytucji umożliwiającej udział obywateli w sprawowaniu wymiaru sprawiedliwości, jednocześnie ogranicza swobodę ustawodawcy w tym zakresie. Dodał, że inwestytura ławnika niczym nie różni się od inwestytury sędziego a obywatele mają uczestniczyć w sprawowaniu wymiaru sprawiedliwości zawsze z sędziami zawodowymi, nie ma możliwości oddzielenia jednego zakresu inwestytury od drugiego. Obywatele sprawujący wymiar sprawiedliwości są wolni od rutyny i bezduszności często zarzucanej sędziom, ponadto nie są uwikłani w różne stosunki osobiste i zawodowe a w przekonaniu Pana sędziego Zaradkiewicza to zapewnia większe gwarancje prawa do sadu według standardów konstytucyjnych. Kończąc wskazał, że pożądane byłoby zwiększenie czynnika społecznego w sprawach dyscyplinarnych a także karnych o uchylenie immunitetu dotyczące sędziów oraz przedstawicieli innych zawodów prawniczych.

Ostatnim z prelegentów był prof. Dariusz Dudek z Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II w Lublinie, doradca Prezydenta RP, który wygłosił referat: Sędziowie pokoju w prezydenckim projekcie ustawy – referat na Konferencję Krajowej Rady Sądownictwa. Na wstępie wskazał, że przedmiotem referatu będzie prezentacja jedynie prezydenckiej koncepcji sędziego pokoju, nie zaś całościowe ukazanie zawartej w tym projekcie instytucji sądów pokoju, ich organizacji, kompetencji i zakresu właściwości, czy postępowania. Pan profesor przedstawienie prezydenckiego projektu ustawy o sądach pokoju poprzedził kilkoma uwagami, dotyczącymi nieco wcześniejszej koncepcji konstytucyjnego uregulowania instytucji sądów i sędziów pokoju. Wskazał, że wbrew powszechnym opiniom nie należy zmieniać Konstytucji, aby sędziowie pokoju mogli orzekać w polskim systemie prawnym. Wskazał również, że sądownictwo pokoju nie tyle ma stanowić swoiste remedium, co „ma szansę wnieść nowe, obywatelskie zaangażowanie w sprawy

państwa, a także przybliżyć sądownictwo społeczeństwu”. Według prezydenckiego projektu ustawy umożliwienie obywatelom wyboru w swoich lokalnych społecznościach osób na stanowiska orzecznicze i „przywrócenie rzeczywistego udziału społeczeństwa w sprawowaniu wymiaru sprawiedliwości” jest dużym wyzwaniem ustrojowym, technicznym i finansowym, ale w ostatecznym rozrachunku i perspektywie okaże się korzystne dla społeczeństwa. Zaznaczył, iż nie do przecenienia są walory edukacyjne takiego rozwiązania, poczucie wspólnej odpowiedzialności za wymierzaną sprawiedliwość oraz poczucie sprawiedliwości wymierzonej innym obywatelom przez obywateli – niezawodowych sędziów. Kończąc swoje wystąpienie wskazał, że oczywistym celem powołania sądów pokoju jest wzmocnienie sądownictwa, tak by obywatele utożsamiali się z instytucjami wymiaru sprawiedliwości i mieli do sędziów zaufanie.

Punktem kulminacyjnym międzynarodowej konferencji naukowej „Ławnik, sędzia pokoju, ława przysięgłych – społeczeństwo w wymiarze sprawiedliwości” był panel dyskusyjny.

Na zakończenie konferencji naukowej „Ławnik, sędzia pokoju, ława przysięgłych – społeczeństwo w wymiarze sprawiedliwości”, Przewodnicząca Krajowej Rady Sądownictwa, sędzia Dagmara Pawełczyk-Woicka podziękowała wszystkim uczestnikom Konferencji za udział w spotkaniu oraz wymianę poglądów w czasie dyskusji. Wskazała, że jako praktyk wie dlaczego obywatele gorzej oceniają sędziów, jakie są mankamenty tego systemu. W ocenie Przewodniczącej Krajowej Rady Sądownictwa przedstawiciele władzy ustawodawczej powinni zastanowić się, jak można bardziej zaangażować ławników w proces orzekania.

12. Współpraca międzynarodowa Rady

12.1. Działalność Rady na arenie międzynarodowej

W 2022 r. Rada uczestniczyła w sumie w 18 wydarzeniach związanych z działalnością międzynarodową, w tym:

- 9 konferencjach i spotkaniach w trybie online organizowanych przez podmioty zagraniczne;
- 1 konferencji organizowanej w siedzibie KRS;
- 1 spotkaniu na terenie RP;
- 7 konferencjach międzynarodowych organizowanych przez podmioty polskie.

Należy odnotować, że na kontakty międzynarodowe w roku 2022 wciąż nie miały wpływu następstwa pandemii wywołanej przez koronawirus SARS-CoV2. Jej efektem jest chociażby utrzymujące się ograniczenie kontaktów bezpośrednich i przejście w wielu przypadkach do komunikacji mailowej lub spotkań w formie telekonferencji.

12.2. Współpraca z Radą Europy

Szeroko zakrojona była w 2022 r. współpraca Krajowej Rady Sądownictwa z Radą Europy oraz z działającymi pod jej egidą organizacjami lub organami (takimi jak np. CEPEJ, CCJE, ETPC czy Zgromadzenie Parlamentarne RE). W tym zakresie ściśle współpracowano z Stałym Przedstawicielstwem RP przy Radzie Europy, które przekazywało członkom KRS informacje dotyczące prac organów Rady Europy, zaś Rada przekazywała w drugą stronę stanowiska i opinie w wybranych kwestiach. Zapewniono także rozpowszechnienie informacji o otwarciu naboru na polskiego sędziego Europejskiego Trybunału Praw Człowieka.

Sędzia dr Jędrzej Kondek, a następnie sędzia dr Anna Dalkowska będąca od jesieni 2022 r. nowym przedstawicielem Polski w działającej przy Radzie Europy Radzie Konsultacyjnej Sędziów Europejskich (CCJE), uczestniczyli – we współpracy z Biurem KRS oraz innymi członkami Rady – w pracach nad przygotowaniem Opinii CCJE nr 25 (2022) dla Komitetu Ministrów Rady Europy „Wolność ekspresji sędziów”. Tekst Opinii został zatwierdzony na posiedzeniu plenarnym CCJE w Strasburgu w dniach 30 listopada – 2 grudnia 2022 r. Posiedzenie odbyło się w formie hybrydowej, a ZOWM zapewnił dostęp do połączenia i aktywnego udziału sędzi dr A. Dalkowskiej w ramach telekonferencji.

W grudniu 2022 r. Krajowa Rada Sądownictwa udzieliła w kolei – za pośrednictwem MSZ – odpowiedzi na kwestionariusz Komitetu Zarządzającego Praw Człowieka (CDDH) Rady Europy w sprawie statusu sędziów Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w polskim systemie prawnym.

12.3. Udział w pracach Europejskiej Sieci Rad Sądownictwa (ENCJ)

Pomimo zawieszenia członkostwa Krajowej Rady Sądownictwa w Europejskiej Sieci Rad Sądownictwa (ENCJ), skutkującego m.in. zawieszeniem prac KRS w ramach grup roboczych ENCJ, w 2022 r. Rada była gotowa prowadzić dialog z ENCJ.

12.4. Inne wydarzenia międzynarodowe z udziałem członków Krajowej Rady Sądownictwa

Krajowa Rada Sądownictwa współuczestniczyła, jak co roku, w pracach nad przygotowywaniem corocznej Tablicy Wyników Wymiaru Sprawiedliwości („EU Justice Scoreboard”), wydawanej pod egidą Komisji Europejskiej. W ramach stałego zespołu ekspertów do spraw przygotowywania kolejnych edycji Tablicy Wyników oraz analizy dotychczasowych danych, w pracach uczestniczy z ramienia Krajowej Rady Sądownictwa sędzia Joanna Kołodziej-Michałowicz. Kolejne spotkania osób kontaktowych z krajowych wymiarów sprawiedliwości w sprawie nowej edycji „Justice Scoreboard” odbyły się: w dniach 29 kwietnia, 20 czerwca, 19 września i 22 listopada 2022 r., w formie telekonferencji.

Innym forum kontaktów z instytucjami Unii Europejskiej były konsultacje z ekspertami Komisji Europejskiej w ramach programu corocznego mechanizmu badania praworządności w krajach UE. Telekonferencja z udziałem przedstawicieli Komisji na czele z Dyrektorem ds. praw podstawowych i praworządności Komisji Europejskiej Emmanuelem Crabit odbyła się w dniu 14 marca 2022 r., w siedzibie KRS, a ze strony KRS udział wzięli: Wiceprzewodniczący Rady poseł Arkadiusz Mularczyk, sędzia Joanna Kołodziej-Michałowicz, sędzia Jarosław Dudzicz i sędzia Jędrzej Kondek.

Członkowie Krajowej Rady Sądownictwa uczestniczyli również w spotkaniach, sympozjach, konferencjach i innych wydarzeniach dotyczących kwestii prawnych oraz wymiaru sprawiedliwości odbywających się za granicą oraz w formie wideokonferencji.

- W dniach 21–22 marca 2022 r. w Rzymie odbyła się Konferencja Rady Europejskiej, Komisji Weneckiej i Uniwersytetu Sapienza, dotycząca „Kształtowania modelu Rad Sądownictwa stosownie do obecnych wyzwań”. Udział wziął, w formie online, sędzia dr Jędrzej Kondek;
- W dniu 30 czerwca 2022 r. w Brukseli miała miejsce konferencja zorganizowana przez deputowanych do Parlamentu Europejskiego pod nazwą „Mechanizmy prawne powoływania sędziów w państwach członkowskich Unii Europejskiej”. Udział wzięły: sędzia Joanna Kołodziej-Michałowicz i sędzia dr Anna Dalkowska, która była moderatorem jednego z paneli dyskusyjnych konferencji;
- W dniu 8 listopada 2022 r. pełnomocnicy KRS wzięli udział w rozprawie przed Trybunałem Sprawiedliwości Unii Europejskiej w sprawie nr C-718/21, która miała miejsce w Luksemburgu. Ze strony KRS udział wzięły: sędzia dr Anna Dalkowska oraz sędzia Joanna Kołodziej-Michałowicz;
- W dniach 29 listopada – 2 grudnia 2022 r. odbyło się posiedzenie plenarne Rady Konsultacyjnej Sędziów Europejskich (CCJE), zorganizowane w formie hybrydowej w Strasburgu. Udział w posiedzeniu, w formie online, wzięła sędzia dr Anna Dalkowska;

Ponadto w 2022 r. członkowie Krajowej Rady Sądownictwa odbyli także następujące spotkania organizowane na terenie kraju:

- 29 marca 2022 r. w siedzibie MSZ w Warszawie odbyło się pierwsze w tym roku posiedzenie międzyresortowego Zespołu do spraw Wykonywania Orzecznictwa Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, działającego przy Ministerstwie Spraw Zagranicznych i koordynującego działania instytucji krajowych w zakresie orzecznictwa ETPC. Udział wziął sędzia dr Jędrzej Kondek;
- W dniach 13–15 maja 2022 r. miała miejsce coroczna konferencja Europejskiej Sieci Stowarzyszeń Ławniczych (ENALJ), odbywająca się tym razem na Uniwersytecie Adama Mickiewicza w Poznaniu. Udział w niej wziął ze strony KRS sędzia Marek Jaskulski;
- W dniu 27 czerwca 2022 r. miało miejsce posiedzenie międzyresortowego Zespołu do spraw Europejskiego Trybunału Praw Człowieka przy Ministerstwie Spraw Zagranicznych. Posiedzenie Zespołu odbyło się w formie stacjonarnej w siedzibie MSZ. Udział wzięła sędzia dr Anna Dalkowska;

- W dniu 5 lipca 2022 r. odbyło się w siedzibie Ministerstwa Sprawiedliwości spotkanie z ekspertami z Grupy Roboczej OECD (Organizacja Współpracy Gospodarczej i Rozwoju) ds. Przekupstwa w Międzynarodowych Transakcjach Handlowych [WGB], przygotowującymi raport z IV rundy oceny Polski. W spotkaniu ze strony KRS udział wzięła sędzia Joanna Kołodziej-Michałowicz;
- W dniu 2 września 2022 r. odbyło się spotkanie dotyczące realizacji wyroków Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, organizowane przez Departament Prawno-Traktatowy Ministerstwa Spraw Zagranicznych. Posiedzenie Zespołu odbyło się w formie stacjonarnej w siedzibie MSZ. Udział wzięła sędzia dr Anna Dalkowska;
- W dniu 23 września 2022 r. odbyło się w formie stacjonarnej w siedzibie MSZ posiedzenie międzyresortowego Zespołu do spraw Europejskiego Trybunału Praw Człowieka przy Ministerstwie Spraw Zagranicznych. Udział wzięła sędzia dr Anna Dalkowska;
- W dniu 28 listopada 2022 r., w siedzibie MSZ odbyło się spotkanie grupy roboczej Zespołu ds. ETPC w celu omówienia stanu wykonywania wyroków Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, organizowane przez Departament Prawno-Traktatowy Ministerstwa Spraw Zagranicznych. Udział wzięła sędzia Dagmara Pawełczyk-Woicka - Przewodniczący KRS oraz sędzia dr Anna Dalkowska;
- W dniu 19 grudnia 2022 r. miało miejsce posiedzenie międzyresortowego Zespołu do spraw Europejskiego Trybunału Praw Człowieka, działającego przy Ministerstwie Spraw Zagranicznych i koordynującego działania instytucji krajowych w zakresie wykonywania orzecznictwa ETPC. Posiedzenie Zespołu odbyło się w formie stacjonarnej w siedzibie MSZ. Udział wzięła sędzia Dagmara Pawełczyk-Woicka – Przewodniczący KRS oraz sędzia dr Anna Dalkowska.

W 2022 r. w ramach bieżącej współpracy z radami, instytucjami sądownictwa oraz innymi podmiotami z państw europejskich, polegającej na wymianie zapytań dotyczących w szczególności opisanie obowiązującego stanu prawnego lub praktyk działania, do Krajowej Rady Sądownictwa wpłynęły 3 zapytania prawne (z Cypru, Luksemburga oraz Słowenii). Do Rady przekazywano również dokumenty i raporty (przesyłane między innymi przez: ONZ, ODiHR – Biuro Instytucji Demokratycznych i Praw Człowieka OBWE oraz inne organizacje i stowarzyszenia sędziowskie).

Krajowa Rada Sądownictwa otrzymywała informacje, a w razie potrzeby zajmowała stanowisko w zakresie postępowań przez europejskimi trybunałami w sprawach „polskich” dotyczących praworządności oraz niezależności sądów i niezawisłości sędziów (w sumie 81 spraw przed Europejskim Trybunałem Praw Człowieka i 2 przed TSUE). Rada informacje o stanie spraw związanych z reformami wymiaru sprawiedliwości przed tymi trybunałami otrzymywała od Ministerstwa Spraw Zagranicznych, któremu następnie przekazywała swoje uwagi. Przekazywano również do TSUE pisma w sprawach, w których KRS była stroną lub do których chciała przystąpić jako strona trzecia. Rada zapewniła też rozpowszechnienie informacji dotyczącej procedury wyłaniania kandydata rządu RP na urząd sędziego Europejskiego Trybunału Praw Człowieka na następną kadencję, którą przekazano także prezesom sądów apelacyjnych.

13. Praca komisji stałych i problemowych

13.1. Komisja do spraw odpowiedzialności dyscyplinarnej sędziów i asesorów sądowych

Stosownie do brzmienia art. 19 ust. 1 pkt 1 ustawy o KRS zadaniem Komisji do spraw odpowiedzialności dyscyplinarnej sędziów i asesorów sądowych jest analizowanie wyroków sądów dyscyplinarnych, składanie Radzie wniosków w przedmiocie żądania podjęcia czynności dyscyplinarnych, zaskarżania orzeczeń sądów dyscyplinarnych i rzeczników dyscyplinarnych oraz żądania wznowienia postępowania dyscyplinarnego, co stanowi nawiązanie do przewidzianych w ustawie – Prawo o ustroju sądów powszechnych zadań i czynności Krajowej Rady Sądownictwa w postępowaniu dyscyplinarnym. Komisja działa w związku z tym dwutorowo:

- rozpoznaje skargi, w których skarżący wnoszą do Krajowej Rady Sądownictwa o pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności dyscyplinarnej, wobec przysługującej Radzie kompetencji do żądania podjęcia przez rzecznika dyscyplinarnego czynności wyjaśniających i złożenia zażalenia do sądu dyscyplinarnego na postanowienie rzecznika o umorzeniu postępowania dyscyplinarnego (por. art. 114 § 1 i § 11 p.u.s.p.);
- może brać udział w postępowaniach dyscyplinarnych, wnosząc odwołania do Sądu Najwyższego od wydanych w pierwszej instancji wyroków sądów dyscyplinarnych oraz postanowień i zarządzeń zamykających drogę do wydania wyroku (art. 121 § 1 p.u.s.p.) lub korzystając z prawa żądania wznowienia postępowania dyscyplinarnego (art. 125 p.u.s.p.).

13.2. Komisja budżetowa

Zgodnie z art. 19 ust. 1 pkt 2 ustawy o KRS Rada powołuje ze swego składu stałą komisję budżetową. Jej zadaniem jest coroczne:

- opracowywanie projektu uchwały zawierającej plan dochodów i wydatków Rady oraz uchwał zawierających wnioski, o których mowa w art. 178 § 3 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych i art. 4 § 4 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. – Prawo o ustroju sądów wojskowych oraz
- badanie danych zawartych w oświadczeniach prezesów sądów apelacyjnych oraz prezesów wojskowych sądów okręgowych o ich stanie majątkowym celem dokonania

przez Radę analizy tych oświadczeń do dnia 30 czerwca każdego roku.

W 2022 r. Komisja spotykała się z przedstawicielami sądów apelacyjnych. W dniach 4-6 lipca 2022 r. zarówno w formie stacjonarnej, jak i zdalnej Prezesi oraz Dyrektorzy sądów apelacyjnych przedstawiali główne założenia przyjętego planu finansowego oraz ich uzasadnienie.

W dniu 13 września 2022 r. odbyło się spotkanie z przedstawicielem sądów wojskowych.

Na skutek prac Komisji Rada przyjęła uchwałę nr 794/2022 z dnia 29 lipca 2022 r. w sprawie wniosku do Ministra Sprawiedliwości o opracowanie projektu planu dochodów i wydatków sądów powszechnych oraz uchwałę nr 931/2022 w przedmiocie wniosku o opracowanie projektu planu dochodów i wydatków sądów wojskowych na rok 2023.

W uchwale nr 794/2022 z dnia 29 lipca 2022 r. Krajowa Rada Sądownictwa wniosła o opracowanie projektu planu dochodów i wydatków sądów powszechnych na 2023 rok z następującymi uwagami i zastrzeżeniami:

1. Zaplanowane wskaźniki wzrostu funduszy wynagrodzeń w poszczególnych sądach powszechnych były znacząco wyższe niż przyjęte w założeniach Ministerstwa Finansów.
2. Zaplanowane wydatki na wynagrodzenia nie w pełni odpowiadały potrzebom pracowników wymiaru sprawiedliwości. Powoduje to, że sądy powszechne jako pracodawcy nie są konkurencyjne na rynku pracy.
3. Wiele sądów nie może stworzyć stabilnego zasobu kadrowego i od wielu lat na stałe boryka się z permanentnymi brakami w obsadzie przyznanego limitu etatów. W szczególności dotyczy to: urzędników sądowych w ośrodkach wielkomiejskich, specjalistów opiniodawczych zespołów specjalistów sądowych, osób kierujących inwestycjami budowlanymi, specjalistów do spraw informatyki. Wpływa to negatywnie na czas postępowań i uniemożliwia skuteczne sprawowanie wymiaru sprawiedliwości.
4. Krajowa Rada Sądownictwa podtrzymała stanowisko, że wydatki na zadania inwestycyjne i remonty są akceptowane uznaniowo i w nierównym stopniu zaspokajają potrzeby sądów. Dlatego postulowała, by w pierwszej kolejności finansowanie było przyznawane zadaniom częściowo już rozpoczętym i zrealizowanym.

5. Metodologia planowania wydatków na remonty przez część sądów budziła wątpliwości. Niektóre sądy planowały wydatki na takim poziomie ogólności, że ustalenie ich rzeczywistego zakresu i przeznaczenia jest niemożliwe. Jest to sprzeczne z zasadami rzetelności, jawności i transparentności.
6. Zrealizowanie planu wydatków na remonty i inwestycje budowlane w zgodzie z zasadą efektywności i gospodarności wymaga zapewnienia odpowiedniej kadry – zespołów nadzorujących, które będą miały stały profesjonalny skład.

Ponadto, na posiedzeniu w dniu 19 października 2022 r. został przedstawiony wniosek o przeprowadzenie spotkania z przedstawicielami poszczególnych grup wymiaru sprawiedliwości, celem zapoznania się z ich potrzebami materialnymi oraz ewentualnym podjęciem działalności ustawodawczej w tej sprawie, które zaplanowano na rok następny.

13.3. Komisja do spraw wizytacji i lustracji

W zakresie prac prowadzonych przez Komisję do spraw Wizytacji i Lustracji w 2022 r., Krajowa Rada Sądownictwa podjęła 9 uchwał w przedmiocie odmowy wszczęcia i przeprowadzenia czynności nadzorczo-wizytacyjnych (lustracji pracy sędziego lub sądu). Rada nie podjęła uchwał w przedmiocie zarządzenia przeprowadzenia lustracji.

Komisja do spraw Wizytacji i Lustracji rozpatrzyła 66 pism.

13.4. Komisja do spraw etyki zawodowej sędziów i asesorów sądowych

W 2022 r., Komisja do spraw Etyki Zawodowej Sędziów i Asesorów Sądowych rozpoznała łącznie 57 pism. Skargi rozpoznane w 2022 r. przez Komisję do spraw Etyki Zawodowej Sędziów i Asesorów Sądowych pochodziły w zdecydowanej większości od osób niezadowolonych z zapadłych rozstrzygnięć sądowych i zawierały zarzuty m.in. dopuszczenia się przez sąd orzekający różnego rodzaju naruszeń prawa, np. niezbadania całości materiału dowodowego, nieprawidłowej oceny dowodów, czy też pomijania, przy ocenie materiału dowodowego, treści przeprowadzonych dowodów lub niedopuszczania dowodów zgłaszanych przez strony postępowania.

Skarżący oczekiwali od Krajowej Rady Sądownictwa działań polegających m.in. na wyłączeniu wskazywanych przez nich sędziów od prowadzenia konkretnych postępowań sądowych, stawiając pod ich adresem zarzuty nieobiektywnego podejmowania

czynności sądowych. Szereg skarg dotyczyło niewłaściwych, w ocenie skarżących, zachowań sędziów na sali rozpraw. Skarżący zarzucali sędziom nieetyczne zachowania, przejawiające się m.in. w przerywaniu wypowiedzi stronom, podnoszeniu głosu, nierównym traktowaniu stron procesu, odnoszeniu się do uczestników postępowań w sposób niewłaściwy, a wręcz obraźliwy. W skargach pojawiały się zarzuty dotyczące zachowań korupcyjnych sędziów, wpływania przez adwokatów na treść rozstrzygnięć sądowych.

Wiele skarg dotyczyło bezpośrednio podejmowanych przez sędziów czynności sądowych w postaci wydawania incydentalnych postanowień, jak również orzeczeń kończących postępowanie sądowe. Zdarzały się skargi, których autorzy, kwestionując treść konkretnych orzeczeń sądowych, zwracali się do Krajowej Rady Sądownictwa o ocenę ich prawidłowości, a nawet o ich zmianę, także w odniesieniu do orzeczeń, które stały się już prawomocne.

Krajowa Rada Sądownictwa na wniosek Komisji do spraw Etyki Zawodowej Sędziów i Asesorów Sądowych przyjęła stanowiska: z dnia 1 kwietnia 2022 r. i 2 września 2022 r. dotyczące sędziego SN i w obu stanowiskach zawarła wniosek o rozważenie możliwości skorzystania przez Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego z uprawnienia, wyrażonego w art. 76 § 1 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym.

13.4.1. Rozpoznawanie skarg, które zawierają wniosek o pociągnięcie sędziego do odpowiedzialności dyscyplinarnej (art. 114 § 1 p.u.s.p.)

Komisja do spraw Odpowiedzialności Dyscyplinarnej Sędziów i Asesorów Sądowych rozpatrzyła 99 pism. Na skutek powyższego, Krajowa Rada Sądownictwa wystąpiła w 3 sprawach z wnioskiem o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego przez Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Powszechnych.

13.4.2. Wnoszenie odwołań od wyroków sądów dyscyplinarnych (art. 121 § 1 p.u.s.p.)

Krajowa Rada Sądownictwa, zgodnie z ustawową kompetencją do wnoszenia odwołań od wyroków sądów dyscyplinarnych pierwszej instancji (art. 121 § 1 p.u.s.p.), oceniała wyroki tych sądów pod kątem potrzeby i celowości ich zaskarżenia oraz podejmowała stosowne decyzje po rozpatrzeniu propozycji przedstawionych przez Komisję do spraw

odpowiedzialności dyscyplinarnej sędziów i asesorów sądowych.

W 2022 r. Krajowa Rada Sądownictwa rozpoznała na posiedzeniach plenarnych 26 nieprawomocnych wyroków sądów dyscyplinarnych pierwszej instancji. Rada postanowiła wnieść odwołanie do Sądu Najwyższego w 10 sprawach.

13.4.3. Żądanie wznowienia postępowania dyscyplinarnego (art. 125 p.u.s.p.)

W 2022 r. Krajowa Rada Sądownictwa nie wystąpiła o wznowienie postępowania dyscyplinarnego na podstawie art. 125 p.u.s.p.

13.5. Rozpatrywanie korespondencji skargowej

W okresie sprawozdawczym, do Krajowej Rady Sądownictwa wpłynęło 729 spraw od osób fizycznych i innych podmiotów. Łącznie w ramach skarg i wniosków wpłynęło 6762 pisma.

Analiza merytoryczna skarg i wniosków wpływających do Krajowej Rady Sądownictwa należała do kompetencji stałych Komisji Krajowej Rady Sądownictwa: Komisji do spraw Skarg, Wniosków i Petycji, Komisji do spraw Wizytacji i Lustracji, Komisji do spraw Etyki Zawodowej Sędziów i Asesorów Sądowych oraz Komisji do spraw Odpowiedzialności Dyscyplinarnej Sędziów i Asesorów Sądowych.

Wpłynęły również pisma drogą elektroniczną, które pozostawiono bez rozpoznania w związku z tym, że ich autorzy – pomimo już rozpoznanych spraw i udzielonych odpowiedzi – przysyłali kolejne pisma dotyczące tych samych spraw. Pisma zawierające treści znieważające lub słowa powszechnie uznawane za obelżywe, czy też pisma przesłane do wiadomości Krajowej Rady Sądownictwa, pozostawiono bez nadania dalszego biegu.

Sposób przygotowania spraw na posiedzenia plenarne Rady w ramach obsługi poszczególnych Komisji ustalany był z Przewodniczącym każdej z Komisji.

13.6. Komisja do spraw skarg, wniosków i petycji

W 2022 r. Komisja do spraw Skarg, Wniosków i Petycji rozpatrzyła 240 pism. Z treści skarg wynikało, że ich autorzy oczekiwali dokonania przez Radę oceny przebiegu postępowań sądowych czy realiów spraw zakończonych prawomocnym wyrokiem i spowodowania zmiany

niekorzystnych dla nich orzeczeń sądowych. Przedmiotem nadsyłanych listów były najczęściej skargi na przebieg postępowania sądowego i jego przewlekłość, żądania wyłączenia sędziów w sprawach ich dotyczących, a także prośby o objęcie toczącego się postępowania nadzorem przez Krajową Radę Sądownictwa. Pisma zawierały zarzuty wobec sędziów oraz zarzuty dotyczące wydanych przez sądy orzeczeń.

Skargi, w zakresie dotyczącym działalności sądów, w dziedzinie, w której sędziowie są niezawisli, nie podlegały rozpatrzeniu. Skarżący byli zawiadamiani o przyczynach odmowy rozpatrzenia skargi. Poza merytorycznym ustosunkowaniem się do ich treści, skarżący byli również informowani o kompetencjach Rady i podstawach prawnych jej działania.

W niektórych sprawach członkowie Komisji, rozpoznając skargi, zwracali się do prezesów oraz sędziów o dodatkowe wyjaśnienia zagadnień w nich poruszanych. Jeżeli zebrany w sprawie materiał nie potwierdzał stawianych zarzutów, autorzy skarg byli o tym fakcie informowani. Ponadto, Komisja do spraw Skarg, Wniosków i Petycji zajmowała stanowisko w zakresie przekazania skargi do rozpatrzenia przez prezesów sądów.

13.7. Komisja do spraw nadzoru nad przetwarzaniem danych osobowych

Krajowa Rada Sądownictwa sprawuje nadzór nad przetwarzaniem danych osobowych przez Trybunał Konstytucyjny, Trybunał Stanu, Sąd Najwyższy, Naczelny Sąd Administracyjny oraz sądy apelacyjne i wojskowe sądy okręgowe, w ramach prowadzonych przez nie postępowań.

W ramach nadzoru, Krajowa Rada Sądownictwa:

- Rozpatruje skargi osób, których dane osobowe są przetwarzane niezgodnie z prawem;
- Podejmuje działania mające na celu upowszechnianie wśród nadzorowanych administratorów i podmiotów przetwarzających wiedzy o obowiązkach wynikających z rozporządzenia 2016/679 oraz ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości (Dz. U. z 2019 r. poz. 125);
- Współpracuje z innymi organami sprawującymi nadzór nad przetwarzaniem danych osobowych w ramach postępowań prowadzonych przez sądy i trybunały oraz z organami nadzorczymi w rozumieniu art. 51 rozporządzenia 2016/679, w tym dzieląc się informacjami oraz świadcząc wzajemną pomoc, w celu zapewnienia spójnego stosowania rozporządzenia 2016/679 oraz ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r.

o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości.

Wykonując powyższe zadania, Krajowa Rada Sądownictwa ma kompetencje do:

- Nakazywania administratorowi lub podmiotowi przetwarzającemu albo ich przedstawicielom dostarczenia wszelkich informacji potrzebnych do realizacji zadań tego organu;
- Zawiadamiania administratora lub podmiotu przetwarzającego o podejrzeniu naruszenia rozporządzenia 2016/679 lub ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości;
- Uzyskiwania od administratora i podmiotu przetwarzającego dostępu do danych osobowych i informacji niezbędnych organowi nadzorcemu do realizacji swoich zadań;
- Uzyskiwania dostępu do pomieszczeń administratora i podmiotu przetwarzającego, w tym do sprzętu i środków służących do przetwarzania danych;
- Wydawania ostrzeżeń administratorowi lub podmiotowi przetwarzającemu dotyczących możliwości naruszenia przepisów rozporządzenia 2016/679 lub ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości;
- Udzielania upomnień administratorowi lub podmiotowi przetwarzającemu w przypadku naruszenia przepisów rozporządzenia 2016/679 lub ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości;
- Wzywania administratora lub podmiotu przetwarzającego do dostosowania przetwarzania danych do przepisów rozporządzenia 2016/679 lub ustawy z dnia 14 grudnia 2018 r. o ochronie danych osobowych przetwarzanych w związku z zapobieganiem i zwalczaniem przestępczości.

Uchwałą nr 212/2019 z dnia 15 lutego 2019 r. Krajowa Rada Sądownictwa powołała komisję problemową do spraw tego rodzaju. Komisja opracowywała propozycje rozstrzygnięć, które podlegają zatwierdzeniu przez Krajową Radę Sądownictwa. Po rozpoczęciu kadencji wspólnej przez kolejnych sędziów – członków Rady w miejsce wymienionej komisji problemowej, która nie została powołana, w dniu 26 maja 2022 r. do rozpoznawania spraw

związanych z nadzorem nad przetwarzania danych osobowych przez Trybunał Konstytucyjny, Trybunał Stanu, Sąd Najwyższy, Naczelny Sąd Administracyjny, sądy apelacyjne, i wojskowe sądy okręgowe, prowadzenia prac analitycznych i przygotowania rozstrzygnięć został upoważniony członek Prezydium Krajowej Rady Sądownictwa sędzia dr Maciej Nawacki.

W 2022 r. w ramach sprawowanego nadzoru Rada.:

- W związku ze zgłoszeniem incydentu bezpieczeństwa danych osobowych przez jeden z nadzorowanych podmiotów - Prezesa Sądu Apelacyjnego w Białymstoku w ramach sygnalizacji możliwego zagrożenia bezpieczeństwa danych osobowych skierowała do nadzorowanych Sądów Apelacyjnych informację o ujawnieniu błędu w oprogramowaniu polegającym na automatycznym przyporządkowaniu nieprawidłowej zawartości pism, pochodzących z innych przesyłek, prawidłowo wygenerowanej stronie adresowej. Informacja ta została następnie przekazana do podmiotów nadzorowanych przez Prezesów Sądów Apelacyjnych i Prezesów Sądów Okręgowych; w napływających raportach Rada była informowana o podjętych czynnościach zapobiegawczych, dzięki którym nie odnotowano dalszych naruszeń ochrony danych osobowych;
- Zapoznała się z orzeczeniem TSUE w zakresie braku właściwości zewnętrznych organów nadzoru nad przetwarzaniem danych osobowych w odniesieniu do działalności sądów;
- Zwracała się do I Prezes Sądu Najwyższego o informacje dotyczące przetwarzania danych osobowych jednego z sędziów sądu apelacyjnego w związku z postępowaniem kasacyjnym;
- Opracowywała propozycje rozstrzygnięć w sprawach skarg na podmioty nadzorowane i naruszeń ochrony danych osobowych przez te podmioty;
- Prowadziła badanie corocznych sprawozdań podmiotów nadzorowanych w zakresie podejmowanych przez nie działań odnoszących się do ochrony danych osobowych;
- Udzielała odpowiedzi na skargi, w których sygnalizowano możliwe naruszenia ochrony danych osobowych, a które to skargi nie wymagały przeprowadzenia postępowania w przedmiocie incydentu bezpieczeństwa danych;
- Prowadziła prace w zakresie upowszechnienia wiedzy dotyczącej ochrony danych osobowych – w Kwartalniku Consilium Iuridicum wydawanym przez Radę publikowane są artykuły dotyczące m.in. ochrony danych osobowych

w wymiarze sprawiedliwości.

13.8. Komisja do spraw opiniowania aktów prawnych dotyczących sądownictwa

Szczególną rolę w działalności Rady z punktu widzenia realizacji jej konstytucyjnych i ustawowych zadań ma przewidziana w art. 3 ust. 1 pkt 6 ustawy o KRS kompetencja polegająca na opiniowaniu projektów aktów normatywnych dotyczących sądownictwa i sędziów, a także przedstawianiu wniosków w tym zakresie. Rada ma konstytucyjne umocowanie w procesie tworzenia prawa, co oznacza obowiązek zasięgania opinii w sprawach dotyczących sądów i sędziów – w zakresie pojęcia stania na straży niezależności sądów i niezawisłości sędziów mieści się opiniowanie stosownych aktów prawnych.

Uchwałą nr 377/2022 z dnia 26 maja 2022 r. Krajowa Rada Sądownictwa powołała komisję problemową – Komisję do spraw opiniowania aktów prawnych dotyczących sądownictwa. Przewodniczącym Komisji został sędzia dr Dariusz Drajewicz. Członkami Komisji zostali: sędzia Dagmara Pawełczyk-Woicka, sędzia Rafał Puchalski, sędzia Marek Jaskulski, sędzia Ewa Łapińska, poseł na sejm RP Kazimierz Smoliński, sędzia Stanisław Zdun oraz sędzia Grzegorz Furmankiewicz.

Komisja do spraw opiniowania aktów prawnych dotyczących sądownictwa do końca 2022 r. zebrała się 12 razy. Podczas posiedzeń Komisji dyskutowano na temat skierowanych do niej najważniejszych projektów aktów prawnych dotyczących sądownictwa.

Krajowa Rada Sądownictwa, w efekcie prac Komisji, podjęła szereg opinii, w tym z dnia 26 lipca 2022 r. w przedmiocie rządowych projektów ustaw: Prawo o ustroju sądów powszechnych (WO 420.40.2022, numer z wykazu prac legislacyjnych Rady Ministrów: UD322), Przepisy wprowadzające ustawę – Prawo o ustroju sądów powszechnych (WO 420.42.2022, numer z wykazu prac legislacyjnych Rady Ministrów: UD323) pozytywnie oceniającą projekty jak i ich założenia, w tym wprowadzenia jednolitego statusu sędziego sądu powszechnego i reorganizację sądownictwa powszechnego przez „spłaszczenie” i wprowadzenie nowej, ujednoliconej jego struktury. Komisja przygotowała propozycję opinii w przedmiocie poselskiego projektu ustawy o Sądzie Najwyższym (druk sejmowy nr 2050) mającego na celu określenie wewnętrznej struktury Sądu Najwyższego w sposób nie budzący wątpliwości i jednocześnie pozwalający na kontynuowanie reform w wymiarze sprawiedliwości, w tym realizując postulat ukształtowania Sądu Najwyższego jako elitarnego sądu prawa, który rozpoznaje jedynie najbardziej skomplikowane sprawy, odwracającego

skutki prawne orzeczeń niemogących ostać się w demokratycznym państwie prawa oraz rozwiązującego występujące w orzecznictwie problemy interpretacyjne wykładni prawa.

W czasie prac Komisji podjęto szereg decyzji o zasięgnięciu informacji, niezbędnych dla zaopiniowania przez Radę przedstawianych jej aktów prawnych, a nie zawartych w materiałach przesłanych do zaopiniowania. Pisma kierowano m.in. do następujących podmiotów: Ministerstwa Sprawiedliwości, Prokuratury Krajowej, Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, Rzecznika Praw Obywatelskich, Rzecznika Praw Dziecka czy Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego. Formułowanie przedmiotowych pism umożliwiło Komisji, i w finalnym efekcie także Radzie, na pełniejsze odniesienie się do opiniowanych materii i usprawnienie procesu opiniowania aktów prawnych, które kierowane były do Komisji. Jedynym podmiotem, który nie odpowiedział na zadane pytania był Pierwszy Prezes Sądu Najwyższego – poinformował o braku możliwości uwzględnienia prośby o przesłanie danych statystycznych dotyczących obciążenia poszczególnych Izb Sądu Najwyższego w zakresie determinowanym m.in. brzmieniem art. 118 projektu ustawy o Sądzie Najwyższym (druk sejmowy nr 2050), przedstawionym przy piśmie Zastępcy Szefa Kancelarii Sejmu z 28 lutego 2022 r. (znak SPS-WP.020.54.5.2022) oraz wyraził stanowisko o nieposiadaniu przez Krajową Radę Sądownictwa uprawnienia do żądania określonych informacji i dokumentów poza postępowaniami w sprawach indywidualnych na podstawie art. 30 ust. 2 i 3 ustawy o KRS.

14. Biuro Krajowej Rady Sądownictwa

Biuro Krajowej Rady Sądownictwa jest urzędem obsługującym Krajową Radę Sądownictwa i wspomagającym ten organ w wykonywaniu przysługujących mu kompetencji, a ponadto zapewnia warunki działania i obsługę Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Powszechnych oraz Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Wojskowych.

Organizację i tryb działania Biura w 2022 r. określał Regulamin Biura Krajowej Rady Sądownictwa, stanowiący załącznik do uchwały nr 1317/2021 Krajowej Rady Sądownictwa z dnia 24 września 2021 r.

Biurem kieruje Szef Biura, który odpowiada za jego sprawne funkcjonowanie i prawidłowe wykonywanie przez nie zadań, w szczególności: planuje działania Biura i zapewnia warunki umożliwiające realizację zadań, organizuje pracę i kontroluje wykonanie zadań oraz zatwierdza plany działania komórek organizacyjnych. W 2022 r. funkcję Szefa Biura pełnił Pan Tomasz Chrabski, a następnie na podstawie decyzji Przewodniczącego Krajowej Rady Sądownictwa nr 9/2022 z dnia 11 sierpnia 2022 r. obowiązki Szefa Biura przejął z dniem 29 sierpnia 2022 r. Pan sędzia Przemysław Wypych.

W skład Biura w 2022 r. wchodziły następujące komórki organizacyjne i stanowiska pracy:

1) Wydział Prawny:

- Sekretariat Wydziału Prawnego,
- Zespół ds. skarg, wniosków i petycji;

2) Wydział Organizacyjny:

- Sekretariat Przewodniczącego Rady,
- Sekretariat Szefa Biura,
- Kancelaria Główna,
- Archiwum Zakładowe,
- Biblioteka Fachowa,
- Zespół Spraw Osobowych Sędziów,
- Zespół Obsługi Posiedzeń;

3) Wydział Finansowy;

4) Wydział Gospodarczy i Obsługi Współpracy Międzynarodowej;

- Zespół Obsługi Administracyjnej,
- Zespół Obsługi Współpracy Międzynarodowej,
- Zespół Informatyki i Techniki;

- 5) Zespół Kadr i Szkoleń;
- 6) Zespół Prasowy;
- 7) Pion Ochrony Informacji Niejawnych;
 - Kancelaria Tajna;
- 8) Audytor Wewnętrzny;
- 9) Radca Prawny;
- 10) Inspektor Ochrony Danych;
- 11) Służba Bezpieczeństwa i Higieny Pracy;
- 12) Sekretariat Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Powszechnych;
- 13) Sekretariat Rzecznika Dyscyplinarnego Sędziów Sądów Wojskowych.

Każdym wydziałem kieruje dyrektor wydziału, który odpowiada za prawidłowe i terminowe wykonywanie zadań kierowanej przez niego komórki organizacyjnej, w szczególności: planuje działania, organizuje pracę, kontroluje wykonanie zadań i składa sprawozdania z działalności wydziału oraz przedstawia wnioski dotyczące organizacji pracy wydziału. Wydziałem Finansowym kieruje Główny Księgowy sprawujący funkcję dyrektora wydziału, któremu powierzono prowadzenie rachunkowości jednostki, wykonywanie dyspozycji środkami pieniężnymi, dokonywanie wstępnej kontroli: zgodności operacji gospodarczych i finansowych z planem finansowym oraz kompletności i rzetelności dokumentów dotyczących operacji gospodarczych i finansowych.

Poszczególne komórki organizacyjne, wchodzące w skład Biura, wykonują zadania w powierzonym im zakresie i są zobowiązane do ścisłej współpracy przy wykonywaniu zadań wspólnych, w szczególności przez udostępnianie materiałów i informacji, dokonywanie uzgodnień oraz przedstawianie opinii.

Do zadań komórek organizacyjnych Biura w sprawach z zakresu ich kompetencji należy wykonywanie czynności organizacyjnych, finansowych i administracyjnych związanych z obsługą działalności Rady oraz realizacją jej ustawowych zadań, a także m.in.: monitorowanie zmian w prawie, mających wpływ na wykonywanie zadań i formułowanie wniosków organizacyjnych, wykonywanie zadań z zakresu kontroli zarządczej oraz wprowadzanie danych do systemów i programów informatycznych.

Do zadań Wydziału Prawnego w 2022 r. należało w szczególności: analiza i opracowywanie projektów opinii o projektach aktów normatywnych wpływających do Rady, przygotowanie projektów stanowisk w sprawach zleczanych przez Radę i uchwał Rady,

m.in. w sprawach: rozpatrywania i oceny kandydatów do pełnienia urzędu na stanowiskach sędziowskich w sądach powszechnych, administracyjnych i wojskowych oraz przedstawianie Prezydentowi RP wniosków o powołanie sędziów, opracowywanie projektów uchwał i wniosków w sprawach wystąpienia do Trybunału Konstytucyjnego o zbadanie zgodności z Konstytucją RP aktów normatywnych w zakresie, w jakim dotyczą one niezależności sądów i niezawisłości sędziów, opracowywanie projektów uchwał w sprawach przeniesienia sędziów w stan spoczynku i wystąpień o powrót na stanowisko sędziowskie, prowadzenie obsługi komisji stałych i problemowych Rady w sprawach z zakresu zadań Wydziału oraz opracowywanie spraw, w których złożone zostały odwołania do Sądu Najwyższego od uchwał Krajowej Rady Sądownictwa wydawanych w sprawach indywidualnych.

Wydział Organizacyjny zapewniał m.in. obsługę kancelaryjno-biurową i protokolarną posiedzeń plenarnych Rady, prowadzi kartoteki sędziów, zajmuje się obsługą skrzynki elektronicznej platformy usług administracji publicznej (e-PUAP) w zakresie spraw należących do zakresu jego zadań oraz prowadzeniem rejestru oświadczeń lustracyjnych sędziów i kandydatów na stanowiska sędziowskie.

Do zakresu zadań Wydziału Finansowego należało w szczególności: projektowanie i wykonanie budżetu i planów finansowych Rady, sporządzanie sprawozdawczości budżetowej, finansowej, statystycznej, w tym sprawozdań z wykonania wydatków w układzie zadaniowym, a także prowadzenie rachunkowości oraz spraw finansowych i księgowych.

Do zadań Wydziału Gospodarczego i Obsługi Współpracy Międzynarodowej należało m.in.: zabezpieczenie odpowiednich warunków eksploatacyjnych siedziby Rady, prowadzenie spraw i postępowań o udzielenie zamówień publicznych, gospodarowanie składnikami rzeczowymi majątku, prowadzenie ewidencji rzeczowych składników majątkowych oraz zapewnienie obsługi logistycznej i prowadzenie spraw związanych z informatyzacją i eksploatacją systemów. W zakresie współpracy międzynarodowej mieściło się w szczególności: obsługa organizacyjna i protokolarna współpracy zagranicznej Rady oraz jej kontaktów zagranicznych, organizacja wyjazdów zagranicznych członków Rady i wizyt delegacji zagranicznych w Radzie.

Do zadań Zespołu Kadr i Szkoleń należało m.in.: prowadzenie spraw kadrowych pracowników Biura oraz kontrolowanie przestrzegania regulaminu pracy, jak również koordynowanie i aktualizowanie opisów stanowisk pracy.

Pion Ochrony Informacji Niejawnych zajmował się m.in. opracowywaniem planu

ochrony informacji niejawnych i nadzorowaniem jego realizacji, ochroną systemów teleinformatycznych, w których są przetwarzane informacje niejawne oraz kontrolowaniem przestrzegania przepisów o ochronie informacji niejawnych i szkoleniem pracowników w zakresie ochrony informacji niejawnych.

Do zadań Zespołu Prasowego należało w szczególności: zapewnienie obsługi biurowej Rzecznika Prasowego Rady, przygotowywanie i koordynowanie konferencji prasowych oraz działań związanych z funkcjonowaniem strony internetowej i Biuletynu Informacji Publicznej Rady.

STANOWISKO
KRAJOWEJ RADY SĄDOWNICTWA

z dnia 19 maja 2023 r.

**w przedmiocie postulatów dotyczących aktualnych problemów i potrzeb
wymiaru sprawiedliwości**

Krajowa Rada Sądownictwa, na podstawie art. 4 ustawy z dnia 12 maja 2011 r. o Krajowej Radzie Sądownictwa, przedstawia następujące postulaty dotyczące aktualnych problemów i potrzeb wymiaru sprawiedliwości:

1. Podjęcia działań legislacyjnych mających na celu przyspieszenie procedur związanych z powołaniem na wolne stanowiska asesorskie. Krajowa Rada Sądownictwa podtrzymuje tezy zawarte w stanowisku z dnia 14 października 2022 r. w przedmiocie apelu o podjęcie inicjatywy ustawodawczej w sprawie dotyczącej sytuacji prawnej egzaminowanych aplikantów Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury. Aplikanci Krajowej Szkoły Sądownictwa i Prokuratury, którzy dokonują wyboru wolnego stanowiska asesorskiego na podstawie art. 33a ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. o Krajowej Szkole Sądownictwa i Prokuratury oraz na skutek upływu terminu, o którym mowa w art. 41a ust. 3 ustawy, w okresie oczekiwania na mianowanie na stanowisko asesora sądowego, zostają pozbawieni uprawnienia do stypendium – w konsekwencji ubezpieczenia społecznego i zdrowotnego – oraz mają zakaz podjęcia innej pracy zarobkowej.
2. Przywrócenia zgodności z Konstytucją RP podstaw naliczania wynagrodzeń sędziów i asesorów sądowych zagwarantowanych w jej art. 178 ust. 2. W 2022 r. Krajowa Rada Sądownictwa skierowała wniosek do Trybunału Konstytucyjnego o zbadanie zgodności aktu normatywnego z Konstytucją. Uchwałą nr 1095/2022 z dnia 22 grudnia 2022 r. Rada, mając na uwadze, że ograniczenie ustawowo określonej waloryzacji wynagrodzeń sędziów i prokuratorów do poziomu niższego niż wynikający z obowiązującej w tym obszarze podstawy prawnej miało miejsce trzeci rok z rzędu, zdecydowała się wystąpić w tej kwestii do Trybunału Konstytucyjnego o zbadanie zgodności z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej przepisów ustawy z dnia 1 grudnia 2022 r. o szczególnych rozwiązaniach służących realizacji ustawy budżetowej na rok 2023 (Dz.U. z 19 grudnia 2022 r. poz. 2666). W ocenie Krajowej Rady Sądownictwa, w zgodzie z polskim porządkiem konstytucyjnym pozostaje jedynie

jednorazowe, incydentalne odstępstwo od zobiektywizowanego systemu kształtowania wynagrodzeń sędziowskich jako materialnej gwarancji niezawisłości sędziowskiej. Rada wskazała, że ograniczenie ustawowo określonej waloryzacji wynagrodzeń sędziów i prokuratorów do poziomu niższego niż wynikający z obowiązującej w tym obszarze podstawy prawnej ma miejsce trzeci rok z rzędu. Przejście do systemu arbitralnego (politycznego) kształtowania systemu wynagrodzeń sędziów przez wskazanie kwoty 7,8% wzrostu stanowiło naruszenie gwarancji niezawisłości, zasady zaufania do państwa i stanowionego przez nie prawa wynikającej z art. 2 Konstytucji RP oraz zasady ochrony praw nabytych z art. 64 ust. 1 i 2 Konstytucji RP. Rozwiązanie takie utrwaliło się systemowo i utraciło charakter wyjątkowości, a co za tym idzie – nie było zgodne z przyjętymi wzorcami kontroli i w sposób rażący łamie dyrektywy wskazane przez Trybunał Konstytucyjny w przywołanym orzeczeniu w sprawie o sygn. akt K 1/12.

3. Rozważenia możliwości rozszerzenia dopuszczalności udziału w posiedzeniach i rozprawach sądowych w formie zdalnej przez strony postępowania w celu zapobieżenia wykluczeniu uczestników postępowania nie mogących popierać swoich interesów *in personam*.
4. Rozszerzenia udziału czynnika społecznego w sprawowaniu wymiaru sprawiedliwości – wprowadzenie szerszej obecności ławników w składach sędziowskich.
5. Potwierdzenia przez Sejm RP statusu sędziów powołanych w nowej procedurze nominacyjnej, gdyż kwestionowanie tych powołań *in genere* stanowi zagrożenie dla realizacji konstytucyjnej zasady prawa do sądu (art. 45 ust. 1 Konstytucji RP).
6. Ujednolicenia systemu nadzoru nad przetwarzaniem danych osobowych w wymiarze sprawiedliwości. W aktualnym systemie prawnym nadzór sprawowany jest przez kilkadziesiąt organów – prezesów sądów apelacyjnych, prezesów sądów okręgowych, Prezesa NSA, prezesów wojskowych sądów okręgowych oraz Krajową Radę Sądownictwa. Nie występuje przepływ informacji co do incydentów bezpieczeństwa danych, brak jest możliwości standaryzacji ochrony danych w wymiarze sprawiedliwości. Nadto jedynie Krajowa Rada Sądownictwa spełnia standard niezależności organu, pozostałe organy sprawujące funkcję nadzorczą jako organy administracji sądowej są zależne od władzy wykonawczej, powoływane przez władzę wykonawczą. Dochodzi również do ingerencji Prezesa Urzędu Ochrony Danych Osobowych w sprawach, w których jego nadzór nad przetwarzaniem danych jest wyłączony w oparciu o art. 55 ust. 3 RODO, tj. co do operacji przetwarzania

dokonywanych przez sądy w ramach sprawowania przez nie wymiaru sprawiedliwości. Zapewnienie jednolitości nadzoru, zachowanie odrębności nadzoru nad przetwarzaniem danych osobowych w wymiarze sprawiedliwości w celu ochrony niezależności sądów i niezawisłości sędziów wymaga powierzenia nadzoru wyłącznie jednemu organowi – Krajowej Radzie Sądownictwa. Zachodzi tym samym konieczność zmian ustaw ustrojowych regulujących nadzór nad przetwarzaniem danych osobowych w sądach powszechnych, wojskowych i administracyjnych.

7. Nowelizacji art. 114 § 9 i 11 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych, która umożliwiłaby zaskarżenie postanowień rzecznika dyscyplinarnego w przedmiocie odmowy wszczęcia postępowania i umorzenia postępowania przez Krajową Radę Sądownictwa. Brak możliwości zaskarżenia tych postanowień stanowi niekonsekwencję ustawodawcy. W obecnym stanie prawnym Krajowa Rada Sądownictwa może składać odwołania od wyroków i orzeczeń oraz zarządzeń zamykających drogę do wydania wyroku Sądów Dyscyplinarnych (art. 121 § 1 p.u.s.p.). W ocenie Krajowej Rady Sądownictwa rozszerzenie kompetencji w tym zakresie służy realizacji zadań Krajowej Rady Sądownictwa wskazanych w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i ustawach.
8. Nowelizacji art. 76 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym umożliwiającej żądanie wszczęcia postępowania wyjaśniającego przez rzecznika dyscyplinarnego SN (rzecznika dyscyplinarnego NSA) oraz możliwość zaskarżenia orzeczeń zamykających drogę do wydania wyroku zarówno wydanych przez rzeczników dyscyplinarnych SN i NSA, jak i Sądów Dyscyplinarnych przy NSA i SN. W obecnym stanie prawnym Krajowa Rada Sądownictwa może składać odwołania od wyroków, orzeczeń i zarządzeń zamykających drogę do wydania wyroku Sądów Dyscyplinarnych (art. 121 § 1 p.u.s.p.). W ocenie Krajowej Rady Sądownictwa rozszerzenie kompetencji w tym zakresie służy realizacji zadań Krajowej Rady Sądownictwa wskazanych w Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej i ustawach.
9. Uchylenia art. 107 § 3 pkt 1 ustawy z dnia 27 lipca 2001 r. – Prawo o ustroju sądów powszechnych, art. 72 § 6 pkt 1 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym, art. 48 § 6 pkt 1 ustawy z dnia 25 lipca 2002 r. – Prawo o ustroju sądów administracyjnych (nie stanowi przewinienia dyscyplinarnego okoliczność, że orzeczenie sądowe wydane z udziałem danego sędziego obarczone jest błędem w zakresie wykładni i stosowania przepisów prawa krajowego lub prawa Unii Europejskiej lub w zakresie ustalenia stanu faktycznego lub oceny dowodów).

Powyższe unormowanie prawne niemal wyłącza odpowiedzialność za rażącą i oczywistą obrazę przepisów prawa. Unormowanie to budzi wątpliwości natury konstytucyjnej w świetle przepisu art. 32 Konstytucji. Utrudnia realizację prawa do sprawiedliwego rozpoznania sprawy. Nawet oczywiste i rażące naruszenie przepisów prawa powodujące poważne skutki np. pozbawienie wolności przez Sąd bez normy kompetencyjnej może pozostać bez żadnej odpowiedzialności sędziego. Dlatego – w ocenie Krajowej Rady Sądownictwa – przepisy te nie chronią interesu obywateli przed oczywistymi i rażącymi naruszeniami prawa.

**Biurow Krajowej Rady Sądownictwa
Za zgodność z oryginałem**

**DYREKTOR
Wydziału Prawnego
w Biurze Krajowej Rady Sądownictwa**

Magdalena Marszałek

Przewodniczący

Krajowej Rady Sądownictwa

Dagmara Pawełczyk-Woicka
sędzia Dagmara Pawełczyk-Woicka